

Người Thay Thế - Thanh Ngọc

Contents

Người Thay Thế - Thanh Ngọc	1
1. Thanh Ngọc - Chương 1: Mở Đầu	2
2. Thanh Ngọc - Chương 2	3
3. Thanh Ngọc - Chương 3	4
4. Thanh Ngọc - Chương 4: Say Rượu	5
5. Thanh Ngọc - Chương 5: Thừa Hưng Trở Về	6
6. Thanh Ngọc - Chương 6	7
7. Thanh Ngọc - Chương 7	8
8. Thanh Ngọc - Chương 8	9
9. Thanh Ngọc - Chương 9: Phở Từ	10
10. Thanh Ngọc - Chương 10: Phở Từ Và Lạc Y(1)	12
11. Thanh Ngọc - Chương 11: Phở Từ Và Lạc Y(2)	13
12. Thanh Ngọc - Chương 12	14
13. Thanh Ngọc - Chương 13: Hạnh Phúc	15
14. Thanh Ngọc - Chương 14: Gặp Lại	16
15. Thanh Ngọc - Chương 15	17
16. Thanh Ngọc - Chương 16	18
17. Thanh Ngọc - Chương 17: Dự Tiệc (h Nhẹ)	20
18. Thanh Ngọc - Chương 18: Đùng Khóc, Có Được Không_ngắn [345 Chữ]	21
19. Thanh Ngọc - Chương 19: Đùng Khóc, Anh Đau	21
20. Thanh Ngọc - Chương 20: Thật Xin Lỗi, Có Thể Tha Thứ Cho Anh Được Không	22
21. Thanh Ngọc - Chương 21	23
22. Thanh Ngọc - Chương 22: Sự Thật Thực Đau Lòng(1)	24
23. Thanh Ngọc - Chương 23: Sự Thật Thực Đau Lòng(2)	25
24. Thanh Ngọc - Chương 24: Sự Thật Thực Đau Lòng(3)_ngắn [301 Chữ]	25
25. Thanh Ngọc - Chương 25: Sự Thật Thực Đau Lòng(4)	26
26. Thanh Ngọc - Chương 26: Sự Thật Thực Đau Lòng(5)	27
27. Thanh Ngọc - Chương 27: Khả Ái, Em Đau Rồi	28
28. Thanh Ngọc - Chương 28: Không Thấy Lạc Y	29
29. Thanh Ngọc - Chương 29: Lí Do Từ Chối Anh_ngắn [270 Chữ]	30
30. Thanh Ngọc - Chương 30: Gặp Lại Em	30
31. Thanh Ngọc - Chương 31: Em Vẫn Còn Yêu Cậu Ta?	31
32. Thanh Ngọc - Chương 32: Em Không Còn Yêu Anh	32
33. Thanh Ngọc - Chương 33: Buông Tay	33
34. Thanh Ngọc - Chương 34: Kết Thúc(1)	34
35. Thanh Ngọc - Chương 35: Kết Thúc(2)	35

Người Thay Thế - Thanh Ngọc

Giới thiệu

Đối với người phụ nữ đề mong muốn mình có được hạnh phúc, nhưng cô lại không có được điều đó.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-thay-the-thanh-ngoc>

1. Thanh Ngọc - Chương 1: Mở Đầu

” Thừa Dật anh say rồi, em dìu anh về phòng ”

” Uyển Nhi đúng là em rồi, em quay về với anh rồi đúng không ”

” Thừa Dật, em là Khả Ái ”

” Cô đi đi ”

Anh đẩy cô ra khỏi người rồi loạng choạng bước về phòng.

Bị anh đối xử như vậy, cô không khóc vì cô đã quen với cái cảnh này rồi. Nhìn theo bóng lưng anh, cô nở nụ cười tự giễu sau đó quay người đi về hướng ngược lại.

Buổi sáng khi cô tỉnh dậy, thấy anh đang ngồi trên ghế sofa đọc báo, bên cạnh là ly cà phê.

Cô nói:

” Thừa Dật, uống cà phê vào buổi sáng không tốt. Em đi lấy cho anh cốc sữa ”

” Không cần, cô vào ăn sáng rồi cùng tôi về thăm ông nội ” Anh lạnh nhạt rồi bỏ lại cô mà đi lên lầu.

Sau khi ăn sáng xong cô lên phòng thay đồ cùng anh về thăm ông nội. Trên đường đi không ai nói với ai câu nào. Anh đang lái xe cảm giác như có ai đó đang nhìn mình, quay sang bên cạnh thấy cô đang nhìn chằm chằm anh đến nỗi anh nhìn lại cô, cô cũng không biết. Anh nhíu mày, mắt vẫn chăm chú lái xe lạnh nhạt nói:

” Nhìn đủ chưa ”

” A... Em xin lỗi ” Cô giật mình kêu nhỏ một tiếng rồi ngượng ngùng quay đi nơi khác.

Chẳng mấy chốc anh và cô đã đến Tống gia, Thừa Dật ôm ngang eo cô bước xuống xe đi vào trong, vừa đi anh vừa nói nhỏ vào tai cô:

” Diễn cho tốt, đừng làm liên lụy đến tôi ”

” Vâng ” Cô gật đầu tỏ ý đã hiểu, lúc nào chẳng như vậy. Anh gần gũi, dịu dàng, thân mật với cô cũng chỉ là diễn kịch cho mọi người xem mà thôi.

” Ông nội ” Cả hai đều đồng thanh chào hỏi người đàn ông tóc đã bạc trắng ngồi ở phía trước. Đó không ai khác đó chính là ông nội Tống. Ông nội Tống rất thích Khả Ái, vì vậy cứ vào mỗi dịp cuối tuần ông đều kêu cháu trai của ông mang cô đến đây.

” Hai đứa đến rồi, mau mau ngồi xuống đi ”

” Dạ ” Anh vẫn chung thủy ôm eo cô cùng cô ngồi xuống.

” Nhìn thấy hai đứa yêu thương nhau như vậy nội rất vui. Thừa Dật, cháu phải luôn yêu thương Khả Ái như vậy biết chưa ”

Anh nhìn ông cười nói:

” Nội yên tâm, con sẽ luôn yêu thương cô ấy ”

Nghe được câu nói của đứa cháu trai ông rất vui, nhưng cô thì khác. Cô ước gì đây là câu nói xuất phát từ đáy lòng của anh chứ không phải là câu nói giả tạo để khiến ông nội vui lòng như lúc này.

Hế hế truyện mới kkkk ngược tả tôi luôn nà.

Vote vote nào....

2. Thanh Ngọc - Chương 2

Ba người ngồi nói chuyện một lát thì Thừa Dật anh nói có việc gấp ở công ty cần anh đến giải quyết. Khả Ái và ông nội Tổng cùng nhau ăn tối, ăn tối xong ông nội Tổng kêu tài xế đưa cô về nhà.

Cô vừa bước vào nhà liền thấy cảnh mà cô không nên thấy, anh và ả tình nhân đang ân ái trên ghế sofa. Quần áo của ả nằm lộn xộn dưới đất, tiếng rên rỉ của ả truyền vào tai cô.

” Thừa Dật ” Giọng nói cô run run gọi tên anh.

” A... Tổng Thiếu vợ của anh ” Ả ta giả bộ hoảng sợ khi nhìn thấy cô.

” Mất hứng ” Anh lạnh lùng phun ra hai chữ sau đó đứng dậy chỉnh sửa lại bộ quần áo nhăn nheo của mình. Còn ả ta cũng vội vàng nhặt quần áo dưới sàn lên mặc.

” Xin lỗi em về không đúng lúc ” Cô cố nén nước mắt, bước từng bước lên cầu thang. Vừa vào đến phòng hai chân của cô như không còn sức lực ngã ngồi dưới đất, theo đó là dòng nước mắt cô cố kiềm nén cứ như vậy tuôn ra. Tại sao anh lại đối xử với cô như vậy, dù gì cô cũng là vợ của anh mà. Thử hỏi có người vợ nào chịu nổi khi chồng của mình mang tình nhân về nhà ân ái trước mặt mình không. Cô chính là không chịu được cảm giác đó, nó đau lắm. Trước mặt anh cô cố tỏ ra mạnh mẽ, giấu đi nỗi đau ấy, giả vờ như không quan tâm, không để ý. Nhưng anh đâu biết được sau lưng anh cô đau khổ đến nhường nào, trái tim của cô cũng biết đau, mạnh mẽ ư, trước giờ nó chỉ là vỏ bọc bên ngoài mà thôi.

Cô cũng không biết mình khóc trong bao lâu nữa, cuối cùng cô cũng đứng dậy đi vào nhà tắm thay đồ rồi xuống dưới nhà lấy nước. Vì đèn trên hành lang hơi tối cho nên cô đụng trúng vào anh. Ả ta bên cạnh kêu lên một tiếng rồi sau đó nhìn cô bằng ánh mắt đầy đắc ý.

Cô không thèm để ý đến ánh mắt ấy của ả ta nhẹ giọng nói, có lẽ do khóc nhiều quá cho nên giọng cô hơi khàn khàn:

” Đèn hơi tối, xin lỗi ”

” Tôi lại tưởng cô cố ý đụng vào tôi ”

” Em không có ”

” Nhìn thấy cô chỉ làm tôi thêm chán ghét ”

Anh lạnh nhạt nói với cô sau đó ôm ả ta đi lên. Bỏ lại cô cứ thẫn thờ đứng đó.

” Haaaa anh ấy nói chán ghét mình, chán ghét mình haaa ” Cô cười trong nước mắt, cô có thể ném được mùi vị mặn chát của nước mắt hòa cùng với sự đau khổ của tình yêu mà cô giành cho anh.

3. Thanh Ngọc - Chương 3

Cả đêm cô không thể nào chợp mắt được, cứ nhắm mắt trong đầu cô lại không ngừng văng vẳng câu nói của anh khi nãy, ngược mắt nhìn lên trần nhà cô cảm thấy mình rất cô đơn, lạc lõng. Ước gì có mẹ ở đây thì hay biết mấy, cô sẽ xà vào lòng mẹ khóc một trận cho đã. Nhưng ước cũng chỉ là ước, cô làm gì có cha có mẹ chứ cô chỉ là một đứa trẻ mồ côi.

Cô cứ nằm đó suy nghĩ vu vơ, chắc do vì khóc nhiều quá nên cô ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Đến khi cô thức dậy đã là 8 giờ sáng. Xuống giường, vệ sinh cá nhân sạch sẽ sau đó cô đi xuống nhà tự làm bữa sáng cho mình. Đang chuẩn bị ăn sáng thì bỗng điện thoại trên bàn rung lên, người gọi đến chính là Thừa Dật. Vì vậy cô nhanh chóng nhấc máy.

” Em nghe ”

” Tôi để quên hợp đồng ở nhà, 15 phút sau mang tới cho tôi ”

Chưa để cô phản ứng đầu giây bên kia đã cúp máy chỉ còn là tiếng tút tút.

Nhìn vào cuộc gọi trên màn hình, chỉ có vồn vện mười mấy giây. Lại nhìn bữa sáng chưa kịp ăn kia, cô đứng dậy đi lên thư phòng của anh lấy bản hợp đồng trên bàn sau đó bắt taxi mang đến cho anh.

Tập đoàn W&A người người ra vào tấp nập, bên trong nó là cả một vùng trời xa hoa. Nhân viên nhìn thấy sự xuất hiện của cô liền nhìn cô bằng ánh mắt coi thường, khinh bỉ, chỉ trở bàn tán.

” Kia không phải cô vợ trên danh nghĩa của giám đốc sao ”

” Tôi nói này, phải tôi là cô ta tôi đã nhanh chóng li hôn từ lâu rồi. Đúng là loại đàn bà ham vinh ”

” Hứ, mặt thì cũng xinh nhưng mà giám đốc cưới cô ta cũng chỉ thay thế cho cô Uyển Nhi mà thôi ”

” Nếu cô Uyển Nhi còn ở đây, chắc rằng giám đốc và cô ấy giờ đã có một đứa con rồi. Chỉ tiếc..... ”

” Thôi thôi đi làm việc đi ”

Khả Ái nghe được những lời này sắc mặt dường như có chút trắng, nhưng cô vẫn làm như không nghe thấy những gì họ nói. Cô không muốn gây phiền phức cho anh, lại càng không muốn làm cho anh chán ghét cô thêm nên cô sẽ chịu đựng, bỏ nó ra ngoài tai.

Cô nhanh chóng di chuyển về phía thang máy, chẳng mấy chốc cô đã đứng trước bàn làm việc của anh.

” Thừa Dật, hợp đồng của anh ”

Thừa Dật vẫn cặm cụi làm việc mà không ngẩng đầu nhìn cô lấy một cái rồi nói:

” Để xuống rồi về đi ”

Cô nghe theo anh để nó xuống, khi rút tay về, bàn tay cô vô tình cua trúng tấm hình trên bàn của anh. Tiếp theo đó là tiếng vỡ của thủy tinh vang lên chói tai. Hình chụp của anh cùng với người con gái anh yêu bị rơi ra khỏi khung ảnh, nhìn hai người thật hạnh phúc. Người con trai đang nắm tay cô gái mỉm cười, ánh mắt chứa chan tình yêu thương giành cho cô gái. Ánh mắt đó, nụ cười đó cô cũng đã từng mơ ước. Nhưng mà cô nhận ra rằng mãi mãi cô cũng sẽ không bao giờ có được.

” Chát... ” Thừa Dật nhìn khung ảnh bị rơi vỡ, vung tay tát một bên má của Khả Ái.

Cái tát của anh làm cô thoát ra khỏi dòng suy nghĩ, cô ôm lấy một bên má đau rát của mình, nước mắt theo đó mà rơi xuống.

” Thừa Dật, em không cố ý em.... ”

” Cút ” Thừa Dật rống to sau đó ngồi xuống nhặt tấm ảnh của anh và Uyển Nhi lên, nhìn cô bằng ánh mắt đầy căm phẫn.

” Cút mau ”

” Thừa Dật, em... ” Lời nói còn chưa hết cô đã bị anh hung hăng kéo ra ngoài cửa, cánh cửa kêu “rầm” một tiếng nhanh chóng ngăn cách bên trong và bên ngoài. Cô vì động tác của anh mà cả người ngã nhoài trên đất.

4. Thanh Ngọc - Chương 4: Say Rượu

Sau khi trở về từ công ty của anh, cô điên cuồng uống rượu. Cô muốn làm cho mình say để quên đi hết những chuyện ngày hôm nay, muốn quên đi nỗi đau này. Cô muốn quên đi tất cả.

Buổi tối anh về nhà, thấy cô ngồi thẫn thờ trên ghế sofa, dưới sàn là những chai rượu trống rỗng nằm lộn xộn.

” Cô bị điên sao ” Anh đi đến cầm ly rượu trên bàn quăng xuống dưới sàn.

Cô nhìn chất lỏng màu đỏ chảy ra nhuộm đỏ những mảnh thủy tinh dưới sàn, rồi lại nhìn anh nở nụ cười chua chát.

” Điên haaaa, em điên rồi. Điên vì yêu anh haaaa, em điên thật rồi ”

” Cô xem cô uống thành cái bộ dạng gì rồi, thật mất mặt ”

” Haaaa giả sử em là Uyển Nhi của anh đi, uống thành bộ dạng này liệu anh có nói như vậy với cô ấy không ”

Anh nghe cô nói như vậy, hai đôi lông mày nhíu lại với nhau.

Khả Ái lại không nghe thấy anh trả lời, cả người cô lão đảo đi trên trước mặt anh nói:

” Chắc không đâu nhỉ, anh yêu cô ấy đến như vậy cơ mà ”

” Cô không có tư cách nhắc đến tên cô ấy ”

Khả Ái cô thường ngày không có nói nhiều như vậy, chắc có lẽ một phần do cô say, một phần do tâm trạng của cô tích tụ bấy lâu nay. Mà cô lấy hết can đảm thét lên với anh:

” Thừa Dật, Uyển Nhi đã chết rồi, tại sao anh lại không yêu em. Người chết rồi cũng không thể sống lại được, tại sao... ”

Thừa Dật lạnh lùng cắt ngang:

” Cô câm miệng lại cho tôi ”

” Em không im, anh sẽ lại đánh em nữa sao, em nói Uyển Nhi của anh đã chết rồi anh cũng sẽ lại đánh em thêm một lần nữa đúng không ”

” Chát ” Thừa Dật bị lời nói của cô làm cho kích động mà cho cô một cái bạt tay.

” Sớm biết mình sẽ bị đánh, cô nên im miệng. Uyển Nhi là điều cấm kị của tôi, cô lần sau tốt nhất nên biết điều ”

Khả Ái ôm một bên má sưng đỏ của mình, giọt nước mắt nơi khóe mắt chảy xuống. Vừa khóc cô vừa nói:

” Vì một tấm ảnh anh không chần chừ mà đánh em, vì một câu nói anh cũng không lưỡng lự mà tặng em thêm một cái nữa. Nhưng mà Thừa Dật à, em không cảm thấy đau. Em biết em chỉ là đứa trẻ mồ côi, không cha không mẹ. Không có một cái gì hết, người người coi thường nên em không có quyền kêu đau, em quen rồi anh à. Thừa Dật à, em không giận anh đâu, em chính là giận bản thân mình tạo sao lại yêu anh nhiều như vậy. Dẫu biết anh chẳng bao giờ yêu em, nhưng em vẫn lao đầu vào mà yêu anh, yêu anh điên cuồng, yêu anh hơn chính cả bản thân”

Nói xong, cả người cô ngã về phía sau. Anh nhanh tay đỡ lấy người cô, ôm ngang cô lên lầu. Nhìn hai bên má sưng đỏ của cô, lại nhớ đến lời cô nói khi nãy. Không hiểu sao trong lòng anh lại cảm thấy nhói đau, đây là cảm giác gì trong lòng anh cũng không rõ.

Tự dưng có hứng nên viết nà kkkk

5. Thanh Ngọc - Chương 5: Thừa Hưng Trở Về

” Ưm... ”

Khả Ái mơ màng tỉnh dậy, hai tay day hai bên thái dương. Cô vừa bước xuống giường liền bắt gặp anh từ phòng tắm đi ra, trên người anh khoác một chiếc áo choàng, những giọt nước còn đọng lại trên tóc thì thoảng rơi xuống. Cô thấy có cái gì đó không đúng, đây là phòng của cô mà. Tại sao anh lại ở trong này, chẳng lẽ đêm hôm qua anh ở lại đây.

Thừa Dật bỏ qua ánh mắt của cô, mặt không cảm xúc đi lướt qua cô chuẩn bị ra ngoài

” Thừa Dật ”

Khả Ái xoay người chạy đến trước mặt anh. Thừa Dật nhíu mày nhìn cô, lạnh lùng nói:

” Nói ”

” Cái đó hôm qua là anh ở lại chăm sóc em hả ” Cô vừa nói vừa chỉ vào chậu nước bên đầu giường.

” Cảm thấy áy náy với ông nội ”

” Vâng ”

” Thừa Dật ”

” Chuyện gì nữa ”

” Là... Là chuyện hôm qua em uống say nên ăn nói linh tinh, em... em xin lỗi ”

Thừa Dật không có trả lời cô mà đi thẳng ra bên ngoài. Khả Ái đứng đó nhìn chằm chằm vào chậu nước bên kia giường, khi nhìn thấy nó trong lòng cô vui mừng biết bao, cô còn tưởng anh cảm thấy có lỗi, hối hận vì đã đánh cô nên ở lại chăm sóc cô. Nhưng hóa ra anh quan tâm cô cũng chỉ vì cảm thấy có lỗi với ông nội, niềm vui chưa được bao lâu đã bị câu nói của anh dập tắt. Nếu không có ông, dù cô có say đến chết chắc anh cũng chẳng thèm quan tâm, ngó ngang đến cô.

Thừa Dật quay về phòng của anh thay quần áo, sau đó lái xe đi làm.

Phòng làm việc của anh...

” Tổng giám đốc, Thừa Hưng đã trở về ”

” Biết rồi, ra ngoài ”

Thư ký theo lệnh của anh lui người đi ra ngoài. Thừa Dật ngón tay cầm bút xoay xoay, trong đầu không ngừng suy nghĩ về Thừa Hưng. Anh có cảm giác như lần này hẳn ta trở về sẽ lấy đi một thứ rất quan trọng đối với anh.

” Reng... Reng... ”

Tiếng chuông điện thoại đưa Thừa Dật thoát ra khỏi dòng suy nghĩ.

” Ông nội ”

Ông nội Tổng:

” Thừa Hưng thằng bé nó mới về con biết chứ ”

” Con biết ”

Ông nội Tổng:

” Tối cùng Khả Ái trở về ăn cơm ”

” Vâng ”

Thừa Dật tắt máy, sau đó lại quay về làm công việc còn đang dang dở.

Nản quá

Xin 1 ..

6. Thanh Ngọc - Chương 6

Chiều tối, Thừa Dật cùng với Khả Ái trở về biệt thự Tổng gia. Cũng giống như lần khác, trước mặt ông nội Tổng hai người đều tỏ ra thân thiết, quan tâm chăm sóc nhau. Sau khi mọi người dùng cơm tối xong, ông nội Tổng nói có chuyện muốn nói với Thừa Dật nên hai người nhanh chóng đi vào thư phòng. Để lại Khả Ái và Thừa Hưng ở trong phòng khách, anh (T.H) và cô cứ như vậy mà chìm đắm trong Thế giới riêng của mình, không ai nói với ai câu nào. Đến cuối cùng, Thừa Hưng vẫn là người lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng này.

” Khả Ái, chúng ta có thể nói chuyện chứ ”

” A... Vâng ”

” Chúng ta ra sân sau đi ”

” Nhưng.... ”

Khả Ái chưa nói hết câu đã bị Thừa Hưng nắm tay kéo đi.

Anh (T.H) kéo cô dừng lại trước gốc cây cổ thụ, nơi này là phía sân sau của biệt thự, trồng rất nhiều cây cảnh và nhiều loại hoa khác nhau, hơn nữa nó còn rất rộng và đẹp.

” Em còn nhớ dưới gốc cây này, khi còn nhỏ chúng ta đã có những kỉ niệm đẹp với nhau. Em và anh cùng nhau khắc tên của chúng ta lên trên này, đến bây giờ hai chữ ấy vẫn chung thủy đứng bên cạnh nhau. Nhưng em và anh.... ”

” Em đã lớn, người em yêu là Thừa Dật ”

Khả Ái cắt ngang lời nói của anh.

” Anh biết ”

” Vâng ”

” Khả Ái mấy năm nay em sống có tốt không ”

” Anh họ, em sống rất tốt. Hơn nữa Thừa Dật anh ấy rất yêu chiều em ”

” Em nói thật chứ ”

” Vâng, anh họ ”

Thừa Hưng im lặng nhìn cô, hai tiếng “anh họ” như một tấm màn ngăn cách ở giữa, đẩy quan hệ của anh(T.H) và cô ra xa.

” Khả Ái, anh có thể ôm em được không. Như một người anh trai ôm em gái của mình ”

Khả Ái nhìn ra được trong ánh mắt và lời nói của anh đang mong chờ cô đồng ý.

” Có thể ”

Thừa Hưng được sự đồng ý của cô, tiến lại ôm cô vào trong lòng, giọng nói khàn khàn nói nhỏ vào tai cô.

” Anh nhớ em ”

Sau đó anh(T.H) nhanh chóng buông Khả Ái ra, ngón tay nhẹ nhàng đẩy mái tóc dài che lấp một bên má của cô ra phía sau. Cùng lúc đó, bên má vẫn còn sưng hiện ra trước mắt anh.

” Là ai ”

Khả Ái này giờ vẫn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, nghe thấy tiếng nói lạnh tanh của Thừa Hưng giật mình hoàn hồn lại.

” Là ai đánh em ”

Cô luống cuống che đi bên má sưng đỏ của mình, lảng tránh qua chuyện khác.

” A... Không có gì... Em vào trong chờ Thừa Dật ”

Sau đó cô quay người toan bước đi, nhưng bị Thừa Hưng đứng chặn trước mặt, không cho cô rời đi. Khuôn mặt hiện lên sự tức giận hỏi cô.

” Anh nói là ai làm, ai đánh em ”

” Là tôi ”

Sau bao ngày, hôm nay mị lại có hứng.

Không hay cho lắm

Vote cho mị nha

Hóng cmt....

7. Thanh Ngọc - Chương 7

” Là tôi ”

Trong không gian im lặng có thể nghe thấy rõ tiếng nói ấy. Thừa Hưng từ từ xoay người lại, ánh mắt găm lên những tia giận dữ nhìn thẳng vào Thừa Dật đang đứng ung dung, hai tay thông thả đút túi quần. Anh (T.H) siết chặt bàn tay, tung nắm đấm thẳng vào mặt Thừa Dật. Thừa Dật bị bất ngờ không kịp né tránh, cả người hơi lão đảo. Sau khi giữ lại thăng bằng, anh đứng trước mặt Thừa Hưng, đưa tay lau một ít máu chảy ra nơi khóe miệng. Giọng nói mang theo chút đùa cợt vang lên.

” Không ngờ tới anh tôi lại kích động như vậy ”

” Cậu ” Thừa Hưng giờ nắm đấm chuẩn bị đánh anh thêm cái nữa, nhưng chưa kịp chạm đến mặt của anh thì dừng lại giữa không trung.

” Đứng ” Khả Ái đứng chặn giữa hai người. Lúc này khi cô nhìn thấy Thừa Hưng chuẩn bị ra tay đánh anh, cô không suy nghĩ mà chạy nhanh đến. Thân hình nhỏ bé chắn giữa hai người đàn ông.

Thừa Hưng dần dần buông lỏng nắm đấm, từ từ hạ tay xuống, cúi đầu nhìn thân hình bé nhỏ đối diện với mình.

” Anh họ, không phải anh ấy. Thừa Dật anh ấy yêu em còn không hết sao lại nỡ lòng đánh em được chứ, em.... em đây là bị dị ứng với mỹ phẩm nên giờ má nó mới sưng như vậy a. Haaa may mắn là không nổi mụn không thì xấu chết em rồi. ”

Rồi cô lại quay người nói với Thừa Dật.

“Thừa Dật anh cũng thật biết nói đùa”

Thừa Dật nghe cô nói, khóe miệng cong cong, ánh mắt đặc í nhìn biểu cảm của Thừa Hưng chậm chậm lên tiếng.

” Không nhìn ra anh họ lại quan tâm đến vợ của em như vậy ” Thừa Dật nhấm mạnh ba chữ ” vợ của em ” muốn nói cho Thừa Hưng biết người mà anh(T.H) yêu giờ đã là vợ của Thừa Dật anh, là người của anh. Sau đó, anh nắm tay Khả Ái đi về hướng ngược lại, trước khi đi còn không quên nói câu ” tạm biệt ”.

Thừa Hưng đứng nhìn bóng hai người đi ra khỏi khu vườn, hai bàn tay siết chặt thành nắm đấm, có thể nhìn thấy gân xanh nổi lên. Anh (T.H) biết cô đang nói dối anh, anh biết cô đang cố che giấu cho Thừa Dật. Khi này, nghe Thừa Dật nói cùng với sự đặc í trong ánh mắt, anh muốn đi đến tặng cho Thừa Dật một nắm đấm. Nhưng anh lại không làm, anh vẫn đứng im lắng nghe, kiềm chế cơn tức giận của mình, bởi vì anh biết người bị thương sẽ không phải là Thừa Dật mà chính là Khả Ái.

” 3 năm trước tôi có thể dễ dàng buông tay, nhưng ba năm sau tôi sẽ không dễ dàng giống như 3 năm trước ” Thừa Hưng nghĩ trong lòng.

Chap sau có thể có H

Vote cho mì đi, cứ đọc chùa mãi thế

8. Thanh Ngọc - Chương 8

Sau khi chào tạm biệt ông nội Tổng, hai người lên xe trở về. Chẳng mấy chốc đã về đến nhà, từ lúc lên xe cho tới lúc về nhà cô luôn để ý đến sắc mặt của Thừa Dật. Cô đã làm sai cái gì sao, hay cô đã nói cái gì không phải khiến anh tức giận. Trong lòng cô đầy rẫy những thắc mắc, cô rất muốn hỏi anh nhưng cô không dám. Vứt bỏ những thắc mắc trong lòng, Khả Ái chuẩn bị đẩy cửa xe đi xuống. Cô chưa kịp động đến, cửa xe đã bị người từ bên ngoài mở ra, tiếp đó bàn tay của anh vươn vào bên trong, siết chặt cổ tay cô, thô bạo kéo cô từ trên xe xuống. Cô không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cổ vùng vẫy nhưng anh lại càng siết chặt hơn. Thừa Dật đẩy cô ngã xuống ghế sofa, sau đó cả người anh tiến lại gần cô. Khả Ái sợ hãi, miệng lắp bắp.

” Anh...anh muốn làm gì ”

Thừa Dật tiến lại gần cô, bàn tay bóp chặt cằm của cô.

” Trước mặt tôi cô nên tháo lớp mặt nạ giả dối của mình ra được rồi đấy ”

” Ý... Ý anh là gì ”

” Ha, ôm nhau thắm thiết như vậy cơ mà. Lo gì sau này tôi còn đánh cô nữa, chẳng phải đã có Thừa Dật bảo vệ rồi sao ” (anh nhà đang ghen sao)

” Em và anh ấy không có gì hết, chỉ là cái ôm của hai người bạn với nhau. Em cũng không có nói ra chuyện anh đánh em ”

” Hừ lời nói của cô đáng để tôi tin sao, hay là cô muốn tôi cảm ơn cô vì đã giúp tôi che giấu ”

” Em không có, em thật lòng muốn giúp anh ”

” Giả tạo ”

Khả Ái kiềm không được, nước mắt nóng hổi rơi xuống. Mặc dù cảm bị anh siết chặt nhưng cô không cảm thấy đau, mà cái cô đau đó chính là trái tim.

” Anh không thể ngừng nói những lời tổn thương em sao ”

Thừa Dật nhếch mép, bàn tay siết chặt cầm cô dần buông lỏng. Sau đó anh bỏ ra ngoài, tiếng động cơ xe mỗi lúc một nhỏ, dần dần biến mất. Anh đi rồi sao, giả tạo, hóa ra từ trước tới nay trong mắt anh cô vẫn luôn là người giả tạo.

Thừa Dật sắc mặt khó coi lái xe dừng trước cửa quán bar Carmen anh hiên ngang đi thẳng vào bên trong phòng VIP. Quả nhiên bà chủ ở đây làm việc rất có hiệu quả, bên trong đã có một người phụ nữ ngồi chờ sẵn. Thừa Dật lạnh lùng ngồi xuống, cả người tựa lưng vào thành ghế, nhàn nhạt mở miệng.

” Rót rượu ”

Người phụ nữ ngoan ngoãn nghe theo rót đầy ly rượu, giọng nói ông ẻo của ả vang lên.

” Tổng thiếu, dạo này sao không thấy anh đến chơi vậy. Hay là bị vợ quản a ”

Nhắc đến từ “vợ” khuôn mặt anh vốn đã lạnh giờ lạnh hơn. Ánh mắt sắc bén nhìn cô gái ăn mặc hở hang bên cạnh.

” Cô tốt nhất nên giữ cái miệng của mình, đừng để nó đi chơi quá xa ”

” A.... Em chỉ đùa chút thôi mà. Tổng Thiếu người ta rất nhớ anh nha ”

” Nhớ tôi hay nhớ tiền của tôi ”

” Tất nhiên là cả hai rồi ”

Thừa Dật khinh bỉ, rút ra tấm thẻ trong ví ném vào người cô ả.

Vote cho mì đuy

9. Thanh Ngọc - Chương 9: Phó Từ

()

Không lâu sau đó, cánh cửa phòng VIP mở ra, một người đàn ông trẻ tuổi bước vào ngồi đối diện Thừa Dật.

” Ra ngoài ” Thừa Dật lạnh lùng ra lệnh cho cô ả bên cạnh. Mặc dù không cam lòng nhưng cô ả vẫn nghe theo anh rời đi.

Sau khi ả ra ngoài, Thừa Dật cầm chai rượu trên bàn rót vào chiếc ly trống không, đẩy đến trước mặt Phó Từ. Phó Từ là bạn học của Thừa Dật, trái ngược với anh Phó Từ là một người âm ỉ, dễ gần nhưng một khi cậu tức giận còn đáng sợ hơn cả anh. Phó Từ hiện đang quản lí một công ty thám tử riêng.

” Có việc gì cần đến tôi sao ”

Thừa Dật nhìn chất lỏng màu đỏ sẫm sánh trong ly nói:

” Ừ, cần một người chỗ cậu ”

” Cậu muốn theo dõi ai sao ”

” Khả Ái ”

” Khụ... khụ... khụ ” Phó Từ bị sặc bởi câu nói của anh.

” What, Khả Ái, theo dõi cô ấy. Tai tôi có nghe lầm không. Mà cậu theo dõi cô ấy làm gì ”

Thừa Dật nhú mày.

” Hỏi lắm thế, làm hay không ”

” Làm ”

” Mai chuyển tiền cho cậu ”

” Tôi không lấy tiền của cậu, chỉ là....” Phó Từ kéo dài câu nói.

” Muốn gì ”

Phó Từ làm bộ dạng đáng yêu, nháy mắt với Thừa Dật. Anh nhìn bộ dạng của cậu chân tay nổi hết da gà.

” Cậu muốn chết ”

” Oh no ”

” Muốn gì nói nhanh ”

” Cậu biết tôi muốn gì mà, thông tin chính xác đi ”

” 8.30, sân bay thành phố D ”

” Haaa nào hôm nay tôi mời ” Phó Từ cười rộ, sau đó nâng ly chạm vào ly của Thừa Dật. Anh ngồi im lặng uống hết ly này tới ly khác, còn một bên thì Phó Từ nói không ngừng nghỉ.

” Này, tôi vẫn thắc mắc tại sao cậu lại muốn theo dõi cô ấy. Trước kia chẳng phải cô ấy muốn làm cái gì, đi đâu thì đi, cậu cũng không quan tâm sao. Tự dưng hôm nay lại nổi hứng muốn quản, muốn theo dõi cô ấy, hay là cậu sợ cô ấy bị người ta cướp mất ”

” Không phải chuyện của cậu ”

Thừa Dật đặt ly rượu trong tay xuống rồi hướng tới cửa ra về. Bỏ lại Phó Từ lẻ loi trong căn phòng VIP rộng lớn.

Trời đã khuya, Thừa Dật hơi ngà ngà say vì vậy anh nhờ tài xế trở về. Anh loạng choạng bước lên cầu thang, đứng trước cánh cửa phòng ngủ vẫn khép hờ. Anh đẩy cửa bước vào đến bên giường ngắm nhìn người con gái đang ngủ say. Nhìn cô ngủ thật yên tĩnh, bàn tay của anh bất giác chạm vào mái tóc óng mượt của cô, vuốt ve nó. Trong không gian im lặng, chỉ còn tiếng nói trầm thấp của anh vang lên.

” Em biết tại sao tôi luôn nói những lời lẽ tổn thương em không. Bởi vì em là người con gái Thừa Hưng yêu ”

Vote cho mì đụy....

10. Thanh Ngọc - Chương 10: Phó Từ Và Lạc Y(1)

Ngày hôm sau, Phó Từ dẫn theo một người đàn ông tới phòng làm việc của Thừa Dật.

” Đây là A Vương ” Phó Từ giới thiệu A Vương với Thừa Dật.

A Vương cung kính chào hỏi anh.

” Chào ngài, tôi tên A Vương ”

” Ừ. Nhiệm vụ của cậu là theo dõi mọi nhất cử nhất động của người này, đi đâu, gặp ai, làm gì, mỗi ngày đều báo lại cho tôi ” Anh đưa tấm hình của cô cho A Vương xem.

A Vương cầm tấm hình trong tay trả lời.

” Rõ ”

Sau đó A Vương lui ra ngoài, Thừa Dật liếc mắt thấy Phó Từ vẫn không có ý định rời đi liền khó chịu nói.

” Cậu còn không đi ”

Phó Từ ngồi trên ghế sofa hai chân vắt chéo, hôm nay cậu mặc trên người bộ vest đen lịch lãm, bên trong nút áo sơ mi mở rộng. Miệng cười không ngớt.

” Chờ cậu rồi chúng ta cùng đi ”

” Nhường cậu ” Thừa Dật biết thừa anh bạn của mình muốn gì, nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Phó Từ đạt được mục đích của mình, nhanh chóng đứng dậy đi ra ngoài không quay đầu lại.

Tại sân bay....

Phó Từ xuất hiện ở sân bay liền thu hút ánh nhìn của các cô gái, ai bảo cậu quyến rũ, đẹp trai quá làm chi. Các cô gái hết người này tới người khác muốn xin số, làm quen với cậu. Nhưng Phó Từ nào có tâm trạng để í chứ, cậu làm mặt lạnh đuổi những cô gái đó đi. Trong lòng cậu đang vô cùng nôn nóng, cứ một phút trôi qua cậu lại cúi nhìn đồng hồ. Đúng lúc cậu ngẩng mặt lên, thì một cô gái kéo theo chiếc vali màu đen đang đứng đối diện cậu, khuôn mặt hằm hằm nói.

” Anh tôi đâu, sao lại là anh ”

Phó Từ quan sát Lạc Y từ trên xuống dưới, mái tóc so với hai năm trước đã dài lại dài thêm. Màu tóc không phải màu đen nữa mà thay vào đó là màu hồng nhạt, áo phông trắng, quần jean bó càng tôn lên đôi chân dài với dáng người thon thả của cô.

Lạc Y khó chịu với ánh nhìn của Phó Từ, hắng giọng lặp lại lần thứ hai.

” Anh tôi đâu ”

” Cậu ấy bận nên nhờ anh ” Phó Từ nhìn cô cười trả lời.

” Chán chết đi được ” Lạc Y vứt chiếc vali lại cho Phó Từ, giậm chân bước đi.

” Này, chờ anh ” Phó Từ kéo vali rồi đuổi theo Lạc Y.

Cặp đôi đáng yêu nhất trong truyện đã xuất hiện

Hôm nay tâm trạng phơi phơi lại có hứng viết

11. Thanh Ngọc - Chương 11: Phó Từ Và Lạc Y(2)

” Chờ anh ” Phó Từ kéo vali rồi đuổi theo Lạc Y.

Lạc Y mặc kệ Phó Từ ở đằng sau, cô rất bức mình, rất chi là bức mình a. Phải nói cô háo hức muốn trở về nước đến nhường nào, tưởng rằng người anh trai yêu dấu của mình sẽ ra đón ai ngờ lại vớ phải cái tên Phó Từ đáng ghét này.

Phó Từ đi nhanh tới nắm tay cô nhét cô vào trong xe sau đó kêu tài xe lái xe.

” Em vẫn không thay đổi chút nào ”

” Kệ tôi, không liên quan gì đến anh ”

Phó Từ im lặng ngắm nhìn Lạc Y, khoé miệng không tự chủ mà cong lên. Cậu nhìn tài xế sau đó ra lệnh:

” Xoay gương chiếu hậu qua chỗ khác, mắt nhìn thẳng, cậu mà quay người lại thì đừng trách tôi ”

” Vâng ”

” Lạc Y ”

Cô khó chịu quay người lại.

” Chuyện gì ”

Phó Từ không trả lời mà tiến lại gần cô, đôi môi nhanh chóng hôn nhẹ lên môi cô. Sau đó ghé sát tai cô nói.

” Lạc Y, anh nhớ em ”

Lạc Y bị hoá đá, hai mắt mở to chớp chớp. Nụ hôn đầu của cô, ôi trời ơi nụ hôn đầu cô gìn giữ bao nhiêu năm giờ lại bị cái tên Phó Từ chết tiệt này cướp mất. Còn nữa, cái tư thế này sao mà nó ám muội vậy. Lạc Y tức giận đẩy cậu ra khỏi người mình.

” Anh...anh trả lại nụ hôn đầu của tôi, ai cho phép anh hôn tôi. Phó Từ chết tiệt, aaaaaa tức quá tức quá ”

” Em, anh đang nghiêm túc đấy ”

” Anh thế nào thì kệ anh, trả lại nụ hôn đầu cho tôi, trả đây, trả đây ”

Phó Từ ghì chặt hai vai cô.

” Lạc Y, em nghe anh nói có được không. Anh nhớ em, cũng đã hai năm rồi em cũng nên trả lời anh đi chứ ”

Lạc Y im lặng giây lát.

” Tôi không yêu anh ”

Phó Từ đợi chờ câu trả lời của cô hai năm, hôm nay rốt cuộc cũng nghe được đáp án. Nhưng nó không như anh mong đợi, anh từ từ buông lỏng đôi tay đặt trên vai cô. Giọng nói phảng phất nỗi buồn, hụt hẫng.

” Nhưng anh lại yêu em, Lạc Y anh sẽ không bỏ cuộc, anh sẽ làm cho em yêu anh. Ngoài em ra anh không muốn yêu một ai khác cả ”

Kỉ lục tuần này up được 3 chương lận

12. Thanh Ngọc - Chương 12

Hai người rơi vào trạng thái im lặng, mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng. Cho đến khi xe dừng lại vẫn là Phó Từ lên tiếng trước.

” Em vào đi, hẹn gặp lại ”

Sau đó, anh mở cốp xe lấy hành lí cho cô rồi lên xe ra về. Cô đứng nhìn chiếc xe xa dần rồi khuất hẳn lúc đó mới đi vào nhà.

” Chị ơi ” Lạc Y vào nhà thấy Khả Ái ngồi trong phòng khách đang cặm cụi vẽ cái gì đó, Lạc Y bỏ cả hành lí chạy đến ôm cô.

” Lạc Y là em sao ”

” Hừ, chị quên em rồi ” Lạc Y giả bộ giận dỗi, bỏ vòng tay đang ôm cô ra.

” Con bé này, sao chị quên em được. Nhưng mà em xem tóc của em sao lại thành ra thế này ”

” Em thấy đẹp mà chị ”

” Haaa. Cho em này ”

Lạc Y nhận lấy tờ giấy A4 cô đưa cho lật lên xem, mắt chữ O mồm chữ A nhìn cô.

” Oa chị bây giờ em mới biết chị vẽ đẹp như vậy a. Em chắc chắn người này là anh hai, còn người này chính là chị đúng... ”

Nụ cười trên môi Khả Ái vụt tắt khi Lạc Y nhắc đến tên của anh, Lạc Y nhìn biểu cảm của cô, biết là mình lỡ lời.

” Anh hai vẫn chưa chấp nhận chị sao ”

” Em nói gì vậy, anh hai em rất yêu thương chị đó nha ”

” Chị đừng nói dối em ”

” Chị nói thật, em ngồi đây chị đi lấy nước ” Sau đó cô đứng dậy đi vào bếp.

Lạc Y nhận ra Khả Ái đang nói dối, cô(Lạc Y) biết anh trai của mình vẫn chưa buông bỏ được người con gái ấy. Cô phải nói chuyện với anh hai mình mới được, không thể để chị ấy phải buồn nữa. Nghĩ vậy cô liền lấy điện thoại di động trong túi quần, gọi cho anh.

Thừa Dật bên kia đang xem vài hợp đồng quan trọng, nhú mày cầm điện thoại nghe máy:

” Ai ”

” Tổng Lạc Y đưa em gái không bằng công việc của anh đây ”

” Ừ. Gọi anh có chuyện gì ”

” Về sớm một chút, em có chuyện muốn nói ”

” Anh biết rồi ”

Thừa Dật về sớm hơn mọi ngày, vừa về đến nơi anh đã bị Lạc Y kéo vào trong phòng.

” Em hỏi anh, thời gian qua tại sao anh vẫn không chịu chấp nhận chị Khả Ái ”

” Cô ta nói với em như vậy ” Anh nhú mày.

” Anh trả lời em, chẳng lẽ anh vẫn không buông bỏ được chị ấy sao. Chị ấy đã.... ”

” Em đừng tưởng anh nuông chiều em mà em muốn nói như thế nào cũng được ” Anh cắt ngang lời cô (Lạc Y).

” Coi như em chưa nói câu trước, em chỉ khuyên anh một câu, đừng để mất đi rồi lúc đấy mới thấy hối hận cũng không kịp đâu ”

” Cô ta đi anh càng vui ”

” Anh... ” Lạc Y tức giận bỏ ra ngoài, nhưng bước chân của cô dừng lại khi cô nhìn thấy Khả Ái đang đứng đó.

” Chị ”

” À chị...chị mang nước lên cho hai người, vậy hai người cứ nói chuyện đi chị đi xuống ”

” Đứng lại ”

—
Vote nhiệt tình lên nhé!!!!

13. Thanh Ngọc - Chương 13: Hạnh Phúc

” Chị để em mang cái này xuống cho hii ” Lạc Y đỡ khay nước từ tay cô, trước khi đi còn không quên lườm anh một cái.

” Cô còn đợi tôi mời vào sao ”

” A ” Khả Ái kêu lên một tiếng, sau đó cô chậm chậm từng bước đi vào.

” Đây...đây là cái gì ” Cô nhìn mẫu giấy hình chữ nhật anh đưa cho mình, khó hiểu hỏi anh.

” Cô không biết lật nó lên đọc ”

Cô im lặng, anh có cần phải tỏ ra khó chịu với cô như vậy không.

” Còn không xem ”

” Vâng ” Cô luống cuống lật nó lên, dòng chữ bên trên giấy làm cô bất ngờ, đây là mơ sao, mắt cô không nhìn nhầm chứ. Anh lại có thể mua vé xem triển lãm của họa sĩ Marco cho cô, phải nói cô rất yêu thích họa sĩ người Ý này a.

” Thừa Dật anh anh không đưa nhầm cho em chứ ”

” Um ” Anh nhún mày.

” Cảm ơn anh Thừa Dật, haaaa ” Khả Ái vui mừng, lần đầu tiên cô cười vui vẻ như vậy trước mặt anh, nụ cười này không phải là nụ cười giả tạo để cho mọi người xem, mà nó là nụ cười thực sự, nó xuất phát từ hạnh phúc mà ra.

” Còn không ra ngoài ”

” A....em ra liền haaaa ”

Thừa Dật anh không ngờ tấm vé này lại khiến cô vui vẻ như vậy, thật ra tấm vé đó là một nhà đối tác cho anh. Ban đầu anh định vứt nó đi nhưng anh lại chợt nhớ ra Khả Ái thích hội họa. Một lần tình cờ anh nghe được cuộc trò chuyện của cô với ông nội, cô có đề cập đến ông họa sĩ người Ý này. Không hiểu sao anh không vứt nó đi mà lại giữ lấy mang về cho cô. Khi anh thấy nụ cười trên môi cô, trong lòng anh lại cảm thấy vui vẻ một cách lạ thường.

Khả Ái ôm tấm vé vừa đi vừa cười, Lạc Y đang ngồi xem phim dưới phòng khách nhìn hành động nhảy chân sáo của cô miệng thì cười toe toét khó hiểu nhìn cô.

” Chị chị sao vậy ”

” Haaaa Lạc Y, Thừa Dật anh ấy mua cho chị này. Tấm vé này số lượng rất ít không những thế giá lại cao, vậy mà anh ấy lại có thể mua cho chị haaaa ”

” Chị vui đến vậy sao ”

” Tất nhiên rồi ”

Tâm sự của con Au:

Đến đây là tít rồi, không nghĩ ra được 1 cái gì hết mấy chương gần đây mị viết trong một cái tâm trạng gọi là lúc vui lúc buồn tóm lại là viết mà không biết mình đang viết cái gì, không có một tí hứng thú nào nên hơi dở. Chương này cũng không ngoại lệ nên các cậu đừng bỏ chuyện của mị nhé. Hứa những chương sau sẽ không như vậy nữa đâu.

Thả cho mị có động lực viết đuy.

14. Thanh Ngọc - Chương 14: Gặp Lại

Khả Ái đã đến nơi diễn ra buổi triển lãm, cô đưa vé cho người kiểm vé rồi đi vào bên trong. Đây là lần đầu tiên cô được vào những buổi triển lãm như thế này.

” Khả Ái ”

Khả Ái nhìn xung quanh nhưng không thấy ai, chẳng lẽ cô nghe nhầm sao. Thoặc kệ nó đi, cô phải đi thưởng thức những bức tranh kia đã.

” Khả Ái em tính làm lơ anh sao ”

” Anh... Anh họ sao anh lại ở đây ”

Thừa Hưng nhú mày, anh ghét nhất hai từ ” anh họ ” kia phát ra từ miệng cô, nó càng đẩy khoảng cách giữa anh và cô ra xa hơn.

” Có thể gọi tên anh được hay không ”

” A.... anh nhìn này đây không phải là bức hoạ Mùa đông nổi tiếng của Marco sao ” Cô lảng sang chuyện khác, thực sự cô không biết phải trả lời anh như thế nào nữa.

” Ừ ”

” Anh họ, anh cũng thích hội hoạ sao ”

Anh nhìn cô giây lát rồi nói.

” Anh không thích, nhưng anh nghe Lạc Y nói với ông nội hôm nay em sẽ đến nên anh vì muốn gặp em nên mới tới những nơi nhàm chán này ”

” Á... ” Khả Ái bất ngờ bị người đằng sau đụng phải, vì cô đi giày cao gót nên mất thăng bằng đổ người về phía trước. Thừa Hưng phản ứng nhanh chóng ôm lấy cô, tránh cho cô ngã xuống.

Khả Ái luống cuống đẩy anh ra, hành động của cô làm trái tim anh nhói đau. Chẳng lẽ tiếp xúc thân mật với anh khiến cô khó chịu như vậy sao.

” Cô có làm sao không, thật xin lỗi tôi không cố ý ” Người phụ nữ xin lỗi cô.

” Không có gì ” Cô xua tay.

” Cảm ơn đã đỡ em ”

” Ừ ” Thừa Hưng đáp lại cô.

Thời gian trôi qua thật nhanh, buổi triển lãm cũng nhanh chóng kết thúc.

” Anh đưa em về ”

” Không cần đâu, em bắt taxi về cũng được ” Nói rồi cô vẫy chiếc taxi đỗ ngay gần đó.

” Khả Ái, từ bao giờ quan hệ của chúng ta lại thành ra như vậy ” Thừa Hưng nắm lấy cô tay cô không cho cô vào taxi.

” Em phải về rồi ”

” Sầm ” Thừa Hưng dướn người đóng mạnh cánh cửa taxi, tức giận gọi tên cô.

” Khả Ái ”

Khả Ái ngậy người nhìn anh, một lúc lâu sau cô mới lên tiếng.

” Em xin lỗi, anh họ ”

” Anh họ, anh không phải là anh họ của em. Khả Ái, em có biết trên đời này anh ghét nhất là gì không. Nó chính là hai từ “anh họ” phát ra từ miệng em đấy. Khả Ái anh biết em sống không tốt như lời em nói, quay về bên anh được không. Anh sẽ làm cho em hạnh phúc, anh sẽ không làm em phải khóc, không làm em phải buồn như những gì Thừa Dật cậu ta đã làm với em. Em biết không, trong 3 năm qua anh đã cố gắng để quên đi em nhưng anh không thể vì anh đã quá yêu em ” Đây là tất cả những gì mà Thừa Hưng anh muốn nói với cô, anh không muốn mất cô thêm một lần nào nữa.

” Thừa Hưng anh hãy quên em đi, 3 năm trước hay 3 năm sau người em yêu chỉ có anh ấy. Từ trước đến nay em chỉ coi anh là người anh trai tốt của em. Thừa Hưng em xin lỗi, mặc dù em biết những lời này của em sẽ làm anh tổn thương. Nhưng em không muốn anh vì em mà buồn nữa, xin lỗi ”

” Anh biết trước em sẽ không đồng ý mà, nhưng coi như anh xin em cho anh trở em về có được không ”

Chương sau or chương sau nữa có biến aaaa bà con chuẩn bị tinh thần. Ta có hứng lại rồi, tâm trạng phơi phơi rồiiiiiii.

15. Thanh Ngọc - Chương 15

” Anh biết trước em sẽ không đồng ý mà, nhưng coi như anh xin em cho anh trở em về có được không ”

” Được ”

Trên suốt quãng đường đi không ai nói với ai câu nào, Khả Ái nhìn cảnh vật bên ngoài lướt qua trước mắt. Mới đây đã ba năm rồi, thời gian trôi qua thật nhanh. Con người theo thời gian ai cũng sẽ thay đổi, cả anh và cô cũng vậy.

” Em nghĩ gì mà chuyên tâm vậy ”

” À... không có gì, cảm ơn anh đã đưa em về ” Sau đó cô chuẩn bị cởi dây an toàn thì bị tay anh chặn lại, cô giật mình rút tay.

” Để anh ”

Cử chỉ thân mật này của anh làm cô thấy hơi ngại ngùng.

” Tạm... tạm biệt ”

” Khả Ái, chủ nhật này em có rảnh không ” Thừa Hưng nín người cô lại.

” Em... ”

” Anh biết rồi, em vào nhà đi ”

” Vâng ” Khả Ái xuống xe, nhưng đi được mấy bước cô bỗng dừng quay lại đến bên cạnh cửa xe nhìn Thừa Hưng đang chuẩn bị rời đi.

” Chủ nhật em rảnh ”

” Được, tạm biệt ” Thừa Hưng vui vẻ lái xe rời đi.

Phòng làm việc của tổng giám đốc...

” Chuyện gì ” Thừa Dật lười biếng ngã người trên ghế, day day hai bên thái dương.

” Đây là tất cả những gì tôi chụp được. Không có chuyện gì nữa, tôi xin phép ” A Vương cung kính đặt xấp hình trên bàn sau đó rời đi.

Thừa Dật lật từng tấm hình lên xem, hình ảnh trong đó khiến anh thường ngày đã lạnh giờ càng lạnh hơn. Anh nắm chặt những tấm hình trong tay khiến nó nhăn nhó, nhìn cô thân mật với hắn ta trong lòng anh cảm thấy bức bối, anh cảm giác như mình đang bị phản bội. Sự ghen tuông trong lòng anh trỗi dậy, anh cũng không thể hiểu bản thân anh nữa. Anh không yêu cô, nói đúng hơn là không muốn quan tâm, liên quan gì đến cô. Nhưng tại sao khi Thừa Hưng trở về anh lại cho người theo dõi cô, khi nhìn thấy cô vui vẻ trong lòng anh cũng vui theo, khi nhìn cô thân mật với người đàn ông khác anh lại cảm thấy tức giận. Rất cuộc cảm giác này là gì.

” Thừa Hưng, tôi sẽ không để anh đạt được mục đích. Đừng trách Thừa Dật tôi độc ác, tất cả là do anh tự chuốc lấy ”

Thừa Dật vứt xấp hình qua một bên, sau đó cầm điện thoại gọi cho ai đó.

” Alo ”

” Phó Từ điều tra hoạt động gần đây của Thừa Hưng, sau đó gửi qua mail cho tôi ”

” Này này cậu đang ta lệnh cho tôi hả, tôi không làm ” Phó Từ bên kia bắt đầu xù lông, có ai như anh không nhờ vả người ta mà như đang ra lệnh cho cấp dưới của anh không bằng ấy.

” Được thôi, từ giờ tôi cấm cậu qua lại với Lạc Y ”

” No no no... tôi làm, cho tôi 5 phút ”

Sau đó đầu giây bên kia biến mất một cách nhanh chóng.

Đọc xong cho mị 1 ngôi sao xinh xinh nha, toàn đọc chùa thôi

16. Thanh Ngọc - Chương 16

Phó Từ làm việc thật hiệu quả, đúng 5 phút sau một tập file được gửi đến mail của anh. Thừa Dật chuẩn bị mở nó ra xem thì tiếng gõ cửa vang lên.

” Cốc... cốc... cốc ”

” Vào đi ”

” Tổng giám đốc, phu nhân ở dưới sảnh bị Phương Mỹ đụng...đụng té ” Thư kí Lâm nói xong thẳm quan sát sắc mặt của anh.

” Cậu để làm cảnh ”

” Tôi...tôi ”

” Đi ” Anh từ ghế đứng dậy, thư ký Lâm vội vã chạy theo phía sau anh.

Dưới sảnh công ty....

” Ấyda phu nhân cô có sao không, a...cơm đồ hết rồi ”

” Cô cố ý ”

” Ô... tôi không có nha, là phu nhân đụng vào tôi trước mà. Đúng không mọi người ”

Mọi người có mặt ở đây đều hòa theo người phụ nữ kia.

” Đúng, đúng ”

” Phu nhân tổng giám đốc đây sao, nhìn giống một con người ở thì đúng hơn ”

” Hừ, tôi thấy tổng giám đốc cao quý bao nhiêu thì cô ta lại càng thấp hèn bấy nhiêu ”

” Haaaaa ”

Khả Ái nắm chặt lòng bàn tay, cô phải nhẫn nhịn. Cô không muốn vì chuyện cón con này mà làm kinh động đến anh.

” Tổng.... tổng giám đốc ” Một người đàn ông tinh mắt nhìn thấy anh, miệng lắp bắp. Tất cả những người có mặt ở đây ai nấy đều căng thẳng, không dám nhìn anh.

” Đứng lên ” Thừa Dật đến gần cô, lạnh lùng nói.

Khả Ái ngạc nhiên bởi sự xuất hiện của anh nhưng cũng nghe theo anh mà đứng dậy.

” Phương Mỹ cô làm ở đây bao nhiêu năm rồi ” Anh lạnh lùng nhìn ả ta.

Ánh mắt sắc bén của anh làm ả nơm nớp lo sợ, lắp bắp nói.

” Dạ....3...3 năm ”

” Từ giờ cô bị xa thải ”

” Tổng giám đốc, tôi không thể mất công việc này được. Xin anh, đừng xa thải tôi, cầu xin anh ”

Anh mặc kệ lời cầu xin của ả ta nhìn sang thư ký Lâm ra lệnh.

” Xa thải tất cả những người có mặt ở đây, cho người dọn dẹp sạch sẽ ”

” Vâng ”

.....

Khả Ái theo anh vào thang máy, đi thẳng lên phòng làm việc của anh.

” Cô đến đây làm gì ”

” Em muốn cảm ơn anh vì tấm vé nên kêu đầu bếp làm ít đồ ăn mang đến cho anh. Nhưng nó bị đổ mất rồi ”

” Khách hàng tặng, tùy tiện đem về ”

” Thì ra là vậy ” Cô ngượng cười, hoá ra tấm vé đó không phải anh mua cho cô, hoá ra là do cô ảo tưởng.

” Không có việc gì thì đừng đến, đừng làm tôi mất mặt như ngày hôm nay ” Anh lạnh nhạt nói ra những lời tổn thương cô.

” Vâng ” Lời nói của anh làm lòng cô nhói đau, sự xuất hiện của cô ở công ty làm anh mất mặt đến thế sao.

” Còn nữa chuẩn bị tối cùng tôi đi dự tiệc ”

Cô gạt đầu thay cho câu trả lời sau đó đi ra khỏi phòng làm việc của anh.

17. Thanh Ngọc - Chương 17: Dự Tiệc (h Nhẹ)

Chập choạng tối anh trở về biệt thự đón cô, tài xế trở anh và cô đến khách sạn nơi diễn ra buổi tiệc.

Thừa Dật bước xuống xe vòng qua bên ghế phụ mở cửa xe cho cô. Trên người cô mặc bộ đầm đỏ bó sát dài đến gót chân, cổ áo chữ V. Mái tóc được quấn thành lọn ở phía sau. Khuôn mặt trang điểm nhẹ, đôi môi đỏ mọng càng làm cô trở nên hấp dẫn.

Cô nhẹ nhàng khoác tay anh, hai người đi tới đầu đều thu hút các ánh nhìn đến đó. Khả Ái cảm thấy hơi ngại, dù gì đây cũng là lần đầu cô đi dự tiệc cùng anh.

Thừa Dật vừa mới bước vào liền bị một đám người xoay quanh bắt chuyện.

” Tổng Tổng xin chào, còn vị tiểu thư này là.... ”

” Vợ của tôi ” Thừa Dật lạnh lùng.

” Chào phu nhân tôi có thể mời phu nhân một ly được không ” Người đàn ông nâng ly rượu muốn mời cô.

Cô liếc nhìn anh thấy anh không có phản ứng gì, bàn tay trắng nõn vươn ra. Nhưng một bàn tay khác nhanh hơn cầm lấy nó, chủ nhân của bàn tay đó không ai khác đó chính là Thừa Dật.

” Tôi uống thay cô ấy ” Sau đó anh uống sạch ly rượu.

” Haaa vậy không làm phiền hai vị nữa, tôi xin phép ” Người đàn ông chào hỏi anh rồi nhanh chóng rời đi.

” Em.... em đi vệ sinh một lát ” Cô rời khỏi cánh tay anh, trong đầu cô bây giờ rất hỗn loạn. Anh lần đầu tiên chủ động mở cửa xe cho cô, anh thay cô uống rượu, anh nói cô là vợ của anh. Tất cả những hành động này của anh làm cô có chút bất ngờ nhưng cô cũng rất vui. Ít ra cũng có một lần cô được anh quan tâm như vậy.

Buổi tiệc kết thúc, Thừa Dật ngà ngà say, cô phải dìu anh ra xe sau đó tài xế lái xe trở về biệt thự.

Tới nhà, cô dìu anh vào phòng, đặt anh nằm trên chiếc giường êm ái. Nhìn khuôn mặt ngủ say của anh, cô muốn một lần chạm thử vào nó. Nghĩ vậy cô rụt rè chạm vào mặt anh. Tay cô vuốt ve đôi mắt của anh, sau đó đến chiếc mũi, đôi môi. Đúng lúc cô định rút tay về thì Thừa Dật bỗng kéo cô lại, cô mất đà ngã đè lên anh.

” Em..ừm ” Môi cô bị môi anh chiếm lấy, Thừa Dật lật người cô nằm xuống dưới thân mình, bàn tay của anh di chuyển khắp người cô.

” Thừa Dật, buông em ra ừm.... ”

” Em không....ừm...muốn buông em ra ừm ”

Khả Ái vùng vẫy muốn thoát ra khỏi anh nhưng không được, anh như một con dã thú hung dữ chiếm đoạt cô. Chiếc váy bị anh xé toạc, trên người cô không một mảnh vải che thân, mặc cho cô có vùng vẫy, có van xin anh vẫn không có ý dừng lại.

” Uyển Nhi ” Giọng của anh khàn khàn sau đó mạnh mẽ đi vào bên trong cô.

Khả Ái không vùng vẫy nữa mà mặc anh muốn làm gì thì làm, cô ngược mắt nhìn trần nhà, những giọt nước mắt như chân châu chảy xuống gương mặt xinh đẹp. Cô là Khả Ái, cô không phải là Uyển Nhi.

” Em không phải là cô ấy, Thừa Dật anh có từng nghĩ đến cảm giác của em hay không. Trong lúc anh say rượu người anh gọi tên là cô ấy, anh nhìn kĩ xem người đang nằm dưới thân anh là ai. Là em Khả Ái chứ không phải Uyển Nhi. Rốt cuộc đối với anh em là gì, vợ hay người thế thân ” Cô gào lên trong nước mắt. Không biết cô lấy sức lực ở đâu mà đẩy anh ra, mặc cho phía dưới đau rát. Cô cắn răng chịu đựng quần chắn che đi thân thể trần truồng của mình chạy ra ngoài.

18. Thanh Ngọc - Chương 18: Đùng Khóc, Có Được Không_ngắn [345 Chữ]

Thừa Dật ngẩn người nhìn vết máu đỏ trên ga trải giường, anh đứng dậy lấy bao thuốc lá trong ngăn kéo tủ, sau đó ra ban công hút. Cơn gió lạnh thổi qua cũng làm cho anh tỉnh táo đi phần nào. Quên một người không phải là dễ, mặc dù người con gái ấy đã ra đi nhưng anh vẫn không thể nào quên được, mỗi khi say rượu hình bóng cô ấy lại hiện lên trước mắt anh.

Khi anh nhìn những giọt nước mắt của Khả Ái, nhìn khuôn mặt thất vọng cùng đau khổ của cô tại sao trái tim anh nó lại đau như vậy, thậm trí nó còn đau hơn cả cái ngày mà cô ấy ra đi. Rốt cuộc như cô nói anh coi cô là gì, vợ hay người thể thân.

” Uyển Nhi anh phải làm sao đây ”

Anh nhắm mắt lại, dường như anh có thể nghe thấy cô ấy đang nói với anh.

” Thừa Dật hãy nghe theo con tim của mình ”

Khả Ái ngồi trên sàn nhà lạnh lẽo, căn phòng tối đen như mực. Chỉ còn lại những tiếng khóc đứt quãng, cô đã khóc rất nhiều.

Hạnh phúc nó đến với cô rất nhanh nhưng cũng ra đi rất nhanh. Sự cô đơn, đau khổ lại quay về với cô. Chẳng lẽ muốn có được hạnh phúc khó khăn đến như vậy sao.

” Ba ơi!!! Mẹ ơi!!! Con mệt mỏi quá, con mệt mỏi với tình yêu này rồi. Ba mẹ có nhớ con không, con thì nhớ hai người lắm, con ước muốn được một lần nhìn thấy khuôn mặt, hình dáng của hai người ra sao. Giá như ba mẹ không bỏ con, giá như ông nội không nhận nuôi con thì con cũng sẽ mãi mãi không biết đến Thừa Dật là ai, sẽ không yêu anh ấy, và cũng sẽ không đau khổ như bây giờ ” Cô nghĩ trong lòng.

Bỗng chốc một vòng tay ấm áp ôm lấy cô, giọng nói mà cô từng mơ ước vang lên bên tai.

” Đùng khóc, có được không ”

đến đây thôi...

Tuần này mì ôn thì nên up 1c thôi nhé, thi xong mì up bù

19. Thanh Ngọc - Chương 19: Đùng Khóc, Anh Đau

Khả Ái mày đang mơ sao, tỉnh lại đi. Sao có thể là anh ấy.

” Khả Ái, đừng khóc ”

” Anh...sao...anh lại ở...ở đây ” Cô ngược khuôn mặt với đôi mắt đỏ heo nhìn người trước mắt.

” Anh yêu em ”

” Haaaaa anh lại nhận nhầm người rồi ” Khả Ái cười chua chát, anh lại nhầm tưởng cô là Uyển Nhi nữa sao. Ba từ này vốn dĩ nó chẳng phải giành cho cô.

” Không anh không lầm, Khả Ái anh thực sự yêu em mất rồi ” Thừa Dật nghiêm túc, trái tim anh thật sự đã rung động. Bấy lâu nay anh luôn cho rằng cả đời này sẽ không một ai có thể bước vào trái tim anh, bởi vì trong tim anh chỉ có một mình Uyển Nhi, mãi mãi chỉ có cô ấy. Nhưng không anh đã sai, anh đã yêu

người con gái này tự lúc nào rồi anh cũng không biết nữa. Và hiện tại người anh yêu cũng chỉ có mình cô. Đã đến lúc anh nên đặt Uyển Nhi vào tận sâu trong trái tim của mình mãi mãi.

” Anh.... em....anh nói yêu...yêu em ”

” Ừm ”

” Anh vẫn chưa tỉnh rượu đúng không ”

” Anh không say, anh hoàn toàn tỉnh táo ”

” Thừa Dật, em là ai ”

” Em là Khả Ái ”

Khả Ái xúc động ôm anh, ba năm cô chờ đợi đã ba năm.

” Đừng khóc, anh đau ” Thừa Dật vuốt ve lưng cô.

” Thừa Dật... hix...hix...anh thật sự yêu em sao ”

” Ừm ” Thừa Dật hôn lên má tóc cô, sau đó bế bổng cả người cô lên giường, cởi bỏ tấm chăn vẫn quấn quanh người cô. Nhẹ nhàng đến bên tủ lấy quần áo thay cho cô.

” Nếu sau này em muốn khóc anh sẵn sàng cho em mượn bờ vai của anh, đừng ngồi dưới sàn nữa lạnh lắm ”

Không hay đừng ném đá nhá!!! Có lỗi gì mai ta sửa sau

Tranh thủ viết cho các nàng, mấy hôm nay thi mệt mỗi quávote cho ta có động lực ngày mai thi môn cuối nào

20. Thanh Ngọc - Chương 20: Thật Xin Lỗi, Có Thể Tha Thứ Cho Anh Được Không

Khả Ái gắt gao ôm chặt thắt lưng anh, dường như sợ nếu rời lỏng anh sẽ biến mất. Cô không muốn ngủ, cô sợ khi sáng mai thức giấc mới biết nó chỉ là một giấc mơ.

Thừa Dật hiểu cô đang nghĩ gì, sống chung với nhau ba năm anh dường như hiểu được chút ít tâm tình của cô. Anh vuốt ve khuôn mặt cô, giọng nói dịu dàng mà trước kia chưa từng có nhẹ nhàng an ủi cô.

” Khả Ái yên tâm ngủ đi, tất cả đều là thật, em không có mơ. Anh yêu em cũng là sự thật ”

” Hix....hix...ừm ” Khả Ái nghe anh nói lúc này mới có thể yên tâm nhắm mắt ngủ, khóc lóc cả buổi tối cô cũng mệt rồi. Vòng tay anh thật ấm áp, thật dễ chịu.

Buổi sáng sau khi thức dậy, bên cạnh cô đã không thấy bóng dáng của anh. Đôi chân trần trắng nõn chạy quanh phòng tìm anh, nhà tắm, ban công đều không có. Điều cô sợ cũng đã xảy ra, tất cả mọi chuyện ngày hôm qua thực sự đều là mơ. Khả Ái vẫn đứng bên ngoài ban công thất thần nhìn bầu trời trong xanh, bỗng một vòng tay ấm áp ôm lấy cô từ đằng sau. Mùi hương quen thuộc này lại một lần nữa bao quanh cô, cô giật mình hoàn hồn trở về với thực tại.

” Nghĩ gì mà nhập tâm như vậy, anh vào cũng không biết ”

” Em tỉnh dậy không thấy anh ” Cô từ từ xoay người ôm lại anh, giọng nói có chút khàn khàn. Giờ phút này cô hoàn toàn tin những gì hôm qua đều là sự thật.

” Anh có điện thoại sợ làm em thức giấc nên ra ngoài nghe, Khả Ái trước kia anh không nhận ra tình cảm của mình, anh luôn làm cho em tổn thương, thậm chí còn tàn nhẫn đánh em. Thật xin lỗi, có thể tha thứ cho anh được không ”

Nếu lúc đó anh sớm nhận ra tình cảm của mình, nếu lúc đó anh biết cách kiềm chế bản thân mình. Thì mọi việc cũng sẽ không xảy ra, anh cũng sẽ không hối hận với mọi chuyện mà mình đã làm với cô.

” Thừa Dật tắt cả mọi chuyện trước kia em đều không muốn nhắc lại, mặc kệ anh đã làm tổn thương em như thế nào em vẫn luôn bỏ qua cho anh. Chỉ xin anh đừng rời bỏ em, trên thế gian này ngoại trừ ông nội ra chỉ có anh là người thân duy nhất của em và cũng là người em yêu duy nhất ”

Thừa Dật nín người cô sau đó nhắm chuẩn xác môi cô áp xuống hôn sâu.

Ngọt sẽ có ngược nhé

21. Thanh Ngọc - Chương 21

Cô bị anh hôn đến trời đất quay cuồng, thấy cô dường như sắp ngạt thở lúc đó anh mới buông ra. Cô như với được chiếc phao cứu sinh hít lấy hít để không khí.

” Haa, ăn sáng rồi anh đưa em tới một nơi ” Anh cười nhìn cô.

” Vâng ”

Sau đó anh ôm cô xuống phòng ăn, sau khi ăn sáng xong anh ngồi dưới phòng khách chờ cô thay đồ.

Khả Ái tâm trạng hào hứng thử hết bộ này đến bộ khác, cuối cùng cô chọn một chiếc đầm màu trắng dài tới đầu gối. Trang điểm nhẹ, chuẩn bị đi xuống lầu thì điện thoại trong tay cô reo lên.

Khả Ái nắm chặt điện thoại trong tay nhìn tên người đang gọi đến, cuối cùng vẫn nhận máy.

” Alo ”

” Khả Ái anh có thể gặp em được không ”

” Em....em có hẹn rồi ” Cô ngập ngừng, thì ra hôm nay là cuối tuần. Cô có hẹn với Thừa Hưng, nhưng cô không thể từ chối anh. Khó khăn lắm cô mới được anh trở đi chơi, có phải cô ích kỉ quá không, chỉ biết nghĩ đến bản thân mình.

” Vậy ngày mai em rảnh không ”

” Em....em không biết ”

” Muốn gặp em khó đến vậy sao ” Sau đó điện thoại liền bị người đầu dây bên kia tắt máy.

” Xin lỗi ” Khả Ái thở dài sau đó đi xuống lầu.

Chiếc xe dừng lại nơi ngoại ô, anh xuống mở cửa xe cho cô. Mười ngón tay đan chặt vào nhau dẫn cô đi vào cửa tiệm xinh xắn phía trước.

Khả Ái ngẩng nhìn xung quanh, bên trong trang trí thật đẹp, thật lộng lẫy nha. Oa, hai mắt cô bỗng sáng rực khi nhìn thấy những bức tranh treo trên tường.

” Đẹp thật ”

” Thích không ”

” Rất thích ”

” Có muốn thử vẽ một bức tranh hay không ”

” Cảm ơn anh ” Cô nhón chân hôn nhẹ bên má anh, sau đó chạy qua bên kia tỉ mỉ ngồi vẽ.

” Giám đốc ” Thư ký Trần khom người nói nhỏ bên tai anh điều gì đó, chỉ thấy khuôn mặt Thừa Dật lại trở nên lạnh lẽo, sau đó đôi giày da bóng nhoáng quay gót đi ra ngoài.

22. Thanh Ngọc - Chương 22: Sự Thật Thực Đau Lòng(1)

” Cô là cô gái đó sao ”

” Cô gái? ”

Cô khó hiểu nhìn người chủ quán.

” Cô không phải là Khả Ái sao ”

” Đúng là tôi, tại sao anh lại biết tên tôi? Chúng ta biết nhau sao? ” Cô nhớ cô chưa gặp người này bao giờ, chẳng lẽ cô gặp rồi mà cô lại quên.

” Haaa chúng ta không biết nhau, chỉ là thấy cô thực ấn tượng. Có thể khiến hai người đàn ông bỏ ra số tiền lớn để mua lại cái cửa tiệm nhỏ này của tôi ”

” Hai người, mua lại? Tôi thực sự không hiểu anh đang nói gì ”

” Cô không hề biết gì sao? ” Người chủ quán hỏi cô.

” Anh có thể nói cho tôi nghe được không? ”

” Được, tuần trước có một người đàn ông đến hỏi tôi mua lại cái cửa tiệm này. Ban đầu tôi không bán, anh ta ngày nào cũng đến thuyết phục tôi. Còn ra giá rất cao, tôi cuối cùng cũng đồng ý, hẹn ngày đến bàn giao cho anh ta. Nhưng trước ngày hôm đó lại xuất hiện một người đàn ông cũng đến đây để hỏi mua, tôi nói đã có người mua nó nhưng anh ta nhất quyết không bỏ đi, lại còn ra giá gấp 3 lần người đàn ông đó. ” Người chủ quán kể lại.

” Nhưng tại sao ông lại biết tên tôi? ”

” Haaaa cả hai người đàn ông đó đều mua lại dưới tên của cô ”

” Có thể cho tôi biết hai người ấy tên gì được không ”

” Cái anh chàng đến cùng cô với một người cũng họ Tống....Tống.... ”

Người chủ quán không nhớ rõ.

” Tống Thừa Hưng ”

” Đúng đúng, đúng là anh ta ”

Khả Ái trong đầu nhớ lại lời của chủ quán vừa kể, chuyện này là sao. Cô phải hỏi rõ anh mới được. Nhưng mà cô không thấy anh nữa.

” Anh có thấy người đi cùng tôi đâu không? ”

” Tôi thấy anh ta ra ngoài với một người đàn ông rồi ”

Khả Ái cảm ơn sau đó đi ra ngoài tìm anh, tìm anh xung quanh đều không có. Cô định gọi cho anh thì sực nhớ ra còn bãi đỗ xe cô chưa tìm, chắc anh đang ở đó.

23. Thanh Ngọc - Chương 23: Sự Thật Thực Đau Lòng(2)

” Thừa Dật là cậu cố ý ”

” Tôi đã nói không để anh đạt được mục đích của mình ” Thừa Dật lạnh lùng nhìn Thừa Hưng.

” Tại sao cậu phải làm vậy ”

” Vậy anh trả lời tôi tại sao lại đâm chết cô ấy ”

” Thừa Dật cậu vẫn chưa quên được chuyện đó ” Thừa Hưng bình tĩnh trả lời anh nhưng trong lời nói có chút gì đó lo lắng.

” Quên anh tưởng nói quên là quên được? Anh có biết mỗi khi nhắm mắt hình ảnh cô ấy nằm trên vũng máu nhìn tôi mỉm cười lại xuất hiện, anh nghĩ nếu là anh sẽ như thế nào ” Thừa Dật cố kiềm nén sự tức giận trong lòng.

” Thừa Hưng đừng mong tôi tha thứ cho anh, tôi sẽ khiến anh phải đau khổ hơn tôi gặp vạn lần. Sẽ khiến anh nếm thử cảm giác mất đi người mình yêu thương ”

” Cậu định làm gì ”

” Làm gì haaaaa tôi sẽ chẳng làm gì anh đâu ”

Thừa Hưng nắm chặt đôi bàn tay, í của Thừa Dật anh hiểu rõ.

” Khả Ái không liên quan gì đến chuyện này, cậu cứ nhắm vào tôi đừng tổn thương cô ấy ”

” Tôi lại cứ thích tổn thương cô ấy đấy, để tôi xem anh sẽ cảm thấy như thế nào khi nhìn cô ấy bị tôi giày vò mà không làm gì được ”

” A không biết cô ấy sẽ phản ứng thế nào nếu biết tôi lợi dụng tình cảm của cô ấy để trả thù anh nhỉ? Tôi rất muốn xem xem ” Thừa Dật nói ra những lời này lòng anh nhói đau.

Khả Ái không biết từ bao giờ đứng trước mặt hai người, từng câu từng chữ của anh cô đều nghe rõ. Cô không khóc, bởi vì cô muốn mình phải mạnh mẽ đối mặt với anh.

” Vui không? ”

” Khả Ái ” Cả hai người đàn ông đều sững sờ nhìn cô.

” Sao lại dừng lại, nói tiếp đi em đang nghe mà. Phản ứng này của em chắc khiến anh thất vọng rồi nhỉ ”

Thừa Dật đi lại gần cô, anh muốn nắm tay cô nhưng cô không cho anh cơ hội đụng vào cô.

” Khả Ái em nghe anh giải thích ”

Nay up 2c cho bà con, vote cho ta nhòa

Ta mới viết 1 bộ cổ đại bà con ghé qua ủng hộ ta nha lần đầu ta viết thể loại đó đó

24. Thanh Ngọc - Chương 24: Sự Thật Thực Đau Lòng(3)_ngắn [301 Chữ]

” Đừng đụng vào em ”

” Khả Ái mọi chuyện không như em nghĩ đâu ”

Cô nhìn anh, người đàn ông này đã từng tổn thương cô, đã từng nói lời yêu thương cô. So với trước kia, ngày hôm nay từng câu từng chữ anh nói ra nó như một con dao vô hình đâm thẳng vào trái tim cô.

” Vậy anh nói xem em nên nghĩ như thế nào? ”

” Anh.... ”

Thừa Hưng nãy giờ vẫn đứng bên cạnh nghe toàn bộ cuộc đối thoại của hai người. Nhìn cô cố kiềm nén nước mắt, cố kiềm nén đau thương anh rất đau, yêu sâu đậm một người khi thấy người mình yêu bị tổn thương, cô ấy đau một anh đau mười.

Anh lặng lẽ rời đi, để lại không gian cho hai người. Anh rời đi không phải vì anh bỏ cuộc.

” Chúng ta về nhà rồi nói ”

Chiếc xe lăn bánh trở anh và cô về biệt thự. Trong phong khách...

” Khả Ái anh.... ”

” Thừa Dật em hỏi anh, trước giờ anh có từng yêu em dù chỉ một chút hay không ” Cô cắt ngang lời anh.

“ ” Anh rất muốn nói cho cô biết, nhưng liệu anh nói ra cô có tin anh không.

” Im lặng coi như là không rồi, Thừa Dật em chỉ muốn hỏi anh một câu duy nhất, anh đồng ý cưới em vì điều gì. Xin anh hãy trả lời thật lòng cho em biết, có được hay không ”

” Em giống cô ấy ”

” À....haaaa hoá ra từ trước đến nay em cũng chỉ là người thay thế ”

” Em nghĩ chúng ta nên kết thúc cuộc hôn nhân này rồi, em không muốn yêu anh nữa. Yêu anh em rất mệt ”

” Quyết định này của cô phải chăng là đúng.

Vote mạnh lên nào

25. Thanh Ngọc - Chương 25: Sự Thật Thực Đau Lòng(4)

” Em nghĩ chúng ta nên kết thúc cuộc hôn nhân này rồi, em không muốn yêu anh nữa. Yêu anh em rất mệt ”

” Quyết định này của cô phải chăng là đúng.

” Được, anh đồng ý ly hôn ”

” Vâng ”

Anh có thể dễ dàng đồng ý như vậy. Vậy mà cô lại nghĩ anh sẽ từ chối chứ, cô có phải quá ảo tưởng không.

” Anh xin lỗi ” Anh nhìn theo bóng lưng của cô.

Sau khi anh đi, Khả Ái từ trong phòng bước ra. Trên tay cầm theo vali, đã đến lúc cô rời khỏi nơi này, ngôi nhà của cô và anh. Thừa Dật từ giờ trở về sau chúng ta như hai người xa lạ, tình yêu em dành cho anh cũng sẽ kết thúc từ đây.

Tại Tổng gia.....

” Ông cho người theo dõi con ”

” Nếu không cho người theo dõi con thì ta làm sao biết được con đối xử với Khả Ái như thế nào, bên ngoài làm những gì có lỗi với nó. ”

” Khả Ái cuộc đời con bé chưa đủ đau thương sao, tại sao con còn có thể tổn thương nó. Ta gả nó cho con vì muốn con chăm sóc yêu thương con bé, ta biết anh họ con cũng yêu con bé. Nhưng vì sao ta lại không gả nó cho anh con mà ta lại gả nó cho con, bởi vì ta biết con bé yêu thích con. Còn con thì sao hết lần

này đến lần khác tổn thương nó, con tốt nhất hãy cho ta một lời giải thích rõ ràng ” Ông nội Tổng tức giận đứng lên từ trên ghế.

” Nếu không phải anh ta đâm chết Uyển Nhi con sẽ không tổn thương cô ấy, tất cả mọi chuyện là tại anh ta. Ông muốn con giải thích như thế nào ” Thừa Dật mắt kiểm soát rống to.

” Ta... ”

” Khônggggg....khônggggg ”

Tiếng thét từ bên ngoài vọng vào khiến hai người giật mình, Thừa Dật nhanh chóng chạy ra ngoài. Ông nội Tổng cũng chống gậy đi theo sau.

Lạc Y ngồi trước cửa thư phòng hai tay ôm chặt đầu, tình cờ cô nghe được cuộc nói chuyện của anh và ông nội. Tất cả hình ảnh đó lại hiện lên trước mắt cô, điều mà cô luôn bị ám ảnh mỗi khi về đêm.

” Lạc Y em sao thế, Lạc Y ” Thừa Dật khẩn trương, ôm thân hình run run của Lạc Y đứng dậy dìu cô ngồi xuống ghế.

” Anh hai...em xin lỗi...em chính là...là...hix...là ” Lạc Y nước mắt tèm lem ngập ngừng nói.

” Lạc Y em muốn nói gì ”

” Anh hai...em.... ”

” Lạc Y ” Ông nội Tổng cắt ngang lời nói của Lạc Y.

20 Tới up tiếp 2c

26. Thanh Ngọc - Chương 26: Sự Thật Thục Đau Lòng(5)

Thừa Dật càng thêm khó hiểu hết nhìn Lạc Y lại nhìn sang ông nội Tổng, anh cảm giác như họ đang có điều gì đó giấu anh.

” Hai người rốt cuộc có chuyện gì giấu con, ông nội ”

” Không có gì ”

” Ông nội con không muốn nói dối anh hai nữa ” Lạc Y nhìn ông nội Tổng.

Ông nội Tổng dường như có chút giận dữ, kêu người mang Lạc Y lên phòng. Nhưng cô vùng vẫy không đồng ý, Thừa Dật càng thêm nghi ngờ với hành động của ông nội mình. Anh nhất định phải hỏi cho ra nhẽ.

” Ra ngoài ” Thừa Dật lạnh giọng ra lệnh cho hai người vệ sĩ, hai người họ nhìn nhau sau đó lại nhìn qua ông nội Tổng thấy ông gật đầu sau đó rời khỏi.

” Ngồi xuống hết đi ” Ông nội Tổng trầm giọng đi lại ghế.

” Anh hai có một chuyện em, ông nội, ba mẹ và anh họ luôn giấu anh. Em....anh họ không phải là người đâm chết chị Uyển Nhi. Mà....mà người đó là....là....em huuuu ”

Lạc Y khó khăn nói ra sự thật.

” Lạc Y em không nên bao che cho anh ta bằng cách này ” Thừa Dật anh không tin.

” Không tất cả đều là sự thật, nếu đêm hôm đó em không tự ý lái xe ra ngoài thì em cũng sẽ không đâm vào chị ấy. Nếu hôm đó em nghe lời ba mẹ thì mọi chuyện sẽ không như vậy, nếu hôm đó anh họ không tình cờ đi qua, nếu em không nghe theo lời anh ấy về nhà thì anh cũng sẽ không hiểu lầm anh ấy như vậy. Tất cả là tại em huuuu anh hai là tại em mới khiến hai người các anh thành ra như bây giờ....là tại em huuuu ”

Lạc Y khóc rất nhiều, cô thực sự cảm thấy có lỗi với anh. Anh họ chỉ là đang nhận tội giúp cô, nếu không phải vì quá sợ hãi nên cô mới để anh họ giúp cô. Đến bây giờ, đã qua 3 năm cô dường như quên, suy nghĩ sâu xa hơn trước. Cô không muốn trốn tránh tội lỗi của mình, không để anh họ trở thành kẻ thù trong mắt anh hai nữa. Bởi vì anh ấy vô tội, người có tội mới là cô.

” Ông nội mọi chuyện có đúng như Lạc Y nói ”

Ông nội Tổng trầm ngâm, sau đó nói.

” Thừa Dật tất cả mọi chuyện đều qua rồi con đừng nên quá đau buồn, Lạc Y con bé không phải là cố ý. Con hãy tha thứ cho nó, nó dù gì cũng là em gái của con ”

” Em gái nó không phải em gái của con. Tất cả mọi người đều lừa dối con, tại sao hả, tại sao? ” Ông trời có lẽ đang trêu đùa với anh, đứa em gái anh yêu thương, chiều chuộng lại chính là hung thủ đâm chết người phụ nữ của anh. Gia đình của anh lại có thể giấu anh lâu như vậy, suýt chút nữa thôi anh đã trả thù nhầm người.

” Anh hai, em xin lỗi, anh hai tất cả là lỗi của em. Anh đánh em, mắng em cũng được em đều chịu. Anh hai... ”

” Đừng gọi tao là anh! Tao không có em gái, mày không phải em tao. ” Thừa Dật rống to.

” Em....anh hai huuuu ông nội con không muốn như vậy....ông nội ”

Ông nội Tổng đi lại vỗ vai an ủi đứa cháu gái này của ông.

” Lạc Y nghe ông lên phòng nghỉ ngơi đi, mọi chuyện không phải là lỗi của con. ”

Vote mạnh lên chiều mị up chương mới

27. Thanh Ngọc - Chương 27: Khả Ái, Em Đâu Rồi

Đêm đến Thừa Dật trong tình trạng say khướt, người nong nặc trở về nhà. Cô đâu rồi, sao không ra đón anh. Thường ngày mỗi lần anh say rượu người đầu tiên anh thấy chính là bóng dáng nhỏ bé chạy lại đỡ anh. Trong lòng Thừa Dật hiện lên cảm giác sợ hãi, anh mặc kệ cho mình đang say, loạng choạng chạy lên phòng của cô. Cửa phòng vẫn mở, bên trong mọi thứ vẫn như cũ, gọn gàng sạch đẹp, nhưng chủ nhân của nó đi đâu rồi. Anh cảm đơn ly hôn trong tay, nét chữ đẹp đẽ, ngay ngắn, phía dưới cô đã kí tên. Đường như cô đã khóc, nước mắt của cô đã khô trên tờ đơn ly hôn.

” Khả Ái, em đâu rồi ” Một lần nữa anh lại đánh mất người anh yêu, Khả Ái không còn ở đây anh biết phải làm thế nào. Anh muốn nói với cô anh yêu cô mà, anh muốn nói với cô anh không muốn ly hôn với cô mà.

Giá như cô có ở đây thì tốt, anh muốn được cô an ủi. Lạc Y em gái anh, anh phải đối mặt với nó thế nào đây. Tại sao ông trời lại trêu ngươi anh như vậy.

” Anh không kí ” Thừa Dật xé tờ đơn ly hôn thành những mảnh giấy nhỏ. Anh nằm trên chiếc giường hàng ngày mà cô hay ngủ, mùi hương của cô vẫn còn lưu lại. Hơi ấm của cô, những giọt nước mắt đã khô của cô...

Anh không biết mình đã ngủ từ khi nào, thức dậy anh thấy mình vẫn nằm trên giường của cô. Anh về phòng thay quần áo rồi đi xuống nhà, căn nhà không bóng người. Anh tự pha cho mình một cốc cà phê, tai anh lại văng vẳng lời nói của cô ” uống cà phê vào buổi sáng không tốt ”. Được nếu cô không thích anh cũng sẽ không uống nữa, chỉ cần cô trở về với anh mà thôi.

Anh rút điện thoại từ trong túi quần, nhấn số gọi cho A Vương - người mà anh phải theo dõi cô trước kia.

” A Vương cô ấy hiện đang ở đâu ”

” Ông chủ, tôi xin lỗi. Cô ấy hình như đã phát hiện ra tôi ”

” Vô dụng ” Thừa Dật tức giận vứt chiếc điện thoại xuống dưới sàn. Trước khi gọi cho A Vương anh còn hi vọng cậu đã vẫn còn đang đi theo Khả Ái, bây giờ thì hi vọng của anh hoàn toàn bị dập tắt.

6,5k lượt đọc rồi

Ăn mừng hoy

28. Thanh Ngọc - Chương 28: Không Thấy Lạc Y

Thừa Dật đã qua 2 ngày anh vẫn chưa về nhà, anh sợ khi về nhà hình ảnh của cô lại hiện lên. Anh vội đầu vào công việc, bắt mình phải bận rộn để quên đi cô.

Anh mệt mỏi ngã người ra sau ghế, nhắm mắt nghỉ ngơi. Nhưng tiếng chuông điện thoại lại reo lên, anh khó chịu nhíu mày.

” Ai ”

” Thừa Dật, Lạc Y con bé không thấy ” Đầu giây bên kia ông nội Tống gấp gáp.

Thừa Dật bật dậy từ trên ghế, mặc dù anh rất giận em gái mình. Nhưng tình thương anh dành cho cô vẫn như ngày nào. Nghe tin Lạc Y không thấy đâu, anh thực sự rất lo lắng.

” Ông nội ông đừng lo lắng quá, chú ý sức khỏe, con sẽ đi tìm em ấy ” Sau đó anh tắt máy, vừa đi vừa gọi cho Phó Từ.

” Bạn tôi ơi giờ này cậu không cho người ta đi ngủ à ”

” Lạc Y không thấy nữa ”

” Cái gì ”

” Những nơi em ấy thường hay đến hẳn là cậu biết rõ hơn tôi, giúp tôi tìm em ấy. Còn tôi sẽ đến hỏi thăm nhà bạn bè của em ấy ”

” Biết rồi ” Phó Từ lúc này tỉnh ngủ hẳn, vội vàng thay quần áo sau đó một mình đi tìm cô, tất cả mọi chỗ trước kia cô thường đến cậu đều tìm nhưng không thấy. Trời bắt đầu đổ mưa, Phó Từ vẫn kiên trì tìm cô. Cậu chợt nhớ ra còn một nơi cậu chưa tới. Quay đầu xe đi về hướng ngược lại, 20 phút sau cuối cùng cậu cũng đến nơi, chỗ này cậu đã từng tỏ tình với cô nhưng lại bị cô từ chối. Cậu vội vàng tìm cô, mong muốn thấy được bóng hình của cô.

Cậu thở phào nhẹ nhõm khi thấy cô ngồi dưới gốc cây bên bờ sông, gọi điện báo cho Thừa Dật một tiếng sau đó chạy nhanh về phía cô.

” Lạc Y ”

” Anh về đi tôi muốn ở một mình ”

” Em ngốc hay sao trời tối như này không biết về nhà, ngồi đây dầm mưa. Em muốn bị cảm sao ” Cậu thực sự thật bức mình với cô.

Lạc Y nhìn cậu, trước giờ cô luôn nhìn thấy ở Phó Từ lúc nào cũng thích trêu đùa, bốn cợt nhưng hôm nay anh như một người hoàn toàn khác. Lần đầu tiên cô thấy anh tức giận, lần đầu tiên anh lớn tiếng với cô.

” Đi theo anh lên xe ” Cậu không cho cô cơ hội từ chối liền bế cô lên.

29. Thanh Ngọc - Chương 29: Lí Do Từ Chối Anh_ngắn [270 Chữ]

Lạc Y ngây người nhìn từng hành động của cậu vì lo cho cô mà đôi lông mày nhíu lại. Bất chợt trước mắt cô chảy ra dòng nước âm ỉ.

” Phó Từ hic....hic.... ”

” Không khóc, nói cho anh nghe tại sao em lại không về nhà. Có biết người nhà của em lo lắng lắm không, đặc biệt là anh hai của em ” Cậu lau nước mắt cho cô, dịu dàng nói.

” Em có lỗi với anh hai huuuu, em không biết phải làm sao. Phó Từ ”

” Bình tĩnh kể cho anh nghe chuyện gì đã xảy ra, em trước kia đều không phải như vậy ”

Lạc Y kể lại mọi chuyện cho cậu nghe, Phó Từ là người thông minh nên ngay từ đầu đã hiểu ra vấn đề. Anh thở dài, ôm cô vào lòng an ủi.

” Anh biết em không phải cố ý ”

” Huuuuuu ” Cô lại càng khóc to hơn.

” Lạc Y anh hiểu tính cách của Thừa Dật. Cậu ta chỉ nhất thời kích động nên mới nói như vậy, thực chất anh biết cậu ta vẫn thương em ”

” Em biết, huuuuu Phó Từ anh thật tốt, nhưng em không muốn anh tốt với một kẻ giết người như em. Em không xứng để yêu anh, không xứng với tình yêu của anh ” Lạc Y cô cũng yêu cậu, nhưng có lẽ vì lí do này mà cô luôn tìm mọi cách để từ chối, xa lánh cậu.

” Đây là lí do em luôn từ chối anh ”

“”

” Em chỉ cần biết anh yêu em, còn mọi chuyện anh đều không để ý ”

Hơi ngắn

30. Thanh Ngọc - Chương 30: Gặp Lại Em

Thừa Dật sau lần đó cũng đã tha thứ cho Lạc Y, 1 năm đã thay đổi rất nhiều nhưng tình yêu anh dành cho cô thì còn mãi. Không biết từ bao giờ anh đã yêu cô sâu đậm như vậy, không có cô anh thật cô đơn. Đúng như Lạc Y nói mất đi rồi mới thấy hối hận.

Thành phố S.

Thừa Dật đứng trước căn nhà cấp 4, nghe A Vương nói cô sống ở đây. Cuối cùng anh cũng tìm thấy cô rồi. Cánh cửa chính mở ra, một người phụ nữ xinh đẹp hiện ra trước mắt anh.

” Khả Ái ”

Khả Ái ngừng bước, khuôn mặt không giấu được sự bất ngờ nhìn anh.

” Anh sao lại ở đây? ”

Anh kích động ôm cô, giọng nói mang theo sự nhớ nhung nói với cô.

” Khả Ái cuối cùng cũng tìm thấy em rồi, anh nhớ em nhiều lắm. 1 năm này em sống có tốt không? ”

Khả Ái nghe anh nói, cố kìm nén cảm xúc trong lòng của mình đẩy anh ra mỉm cười trả lời câu hỏi của anh.

” Tốt, rời xa anh tôi sống rất tốt ”

” Anh sai rồi, Khả Ái quay về với anh được không? ”

” Xin lỗi, tôi có việc phải đi ” Cô trốn tránh câu hỏi của anh.

” Đừng ” Anh túm cổ tay cô, kéo cô vào lòng mặc cho cô phản kháng hai cánh tay vẫn chung thủy ôm chặt cô.

” Anh....bỏ ra ” Cô muốn đẩy anh ra nhưng không được, anh lại càng ôm chặt cô hơn. Anh như vậy là như thế nào, tổn thương cô rồi sau đó lại níu kéo cô sao.

” Rất cuộc anh muốn thế nào ”

” Khả Ái anh biết anh sai rồi, xin em quay về với anh, anh sẽ bù đắp cho em tất cả. Anh yêu em ”

” Quá muộn rồi, anh nói yêu tôi thì được cái gì. Tôi cũng chẳng còn tình cảm với anh nữa. Chúng ta cũng đã li hôn rồi, tôi với anh bây giờ như hai người xa lạ, không còn bất cứ ràng buộc gì với nhau ” Thời gian qua cô học được cách giấu đi cảm xúc của mình, học được cách vô tâm với mọi thứ xung quanh, kể cả với anh.

” Không em vẫn là vợ của anh, anh chưa kí, tờ đơn đó anh đã vứt nó đi rồi ”

” Không kí thì sao, tôi cũng sẽ không quay về với anh. Mong anh buông tôi ra ”

Thật đau, Thừa Dật bây giờ mới hiểu cảm giác của cô lúc trước.

31. Thanh Ngọc - Chương 31: Em Vẫn Còn Yêu Cậu Ta?

Anh từ từ nới lỏng vòng tay đang ôm cô ra, tất cả đều tại anh mới khiến hai người thành ra như vậy.

” Mong anh về sau đừng quấy rầy cuộc sống của tôi ” Nói rồi cô lướt qua anh.

Anh đứng nhìn người mình yêu thương rời đi ngay trước mắt mình mà không thể giữ cô ấy lại. Chưa bao giờ anh thấy mình vô dụng như ngày hôm nay.

Khả Ái kiềm chế cảm xúc trong lòng mình bước đi thật nhanh. Cô không thể vì những lời nói kia mà mềm lòng.

Có lẽ do mãi suy nghĩ mà cô không biết có một người đang đứng ở phía trước thu hết cảm xúc của cô vào mắt. Cho đến khi cô kịp phản ứng đã bị người kia kéo vào trong xe.

” Suy nghĩ gì mà đến anh cũng không thấy ” Thừa Hưng ngồi vào ghế lái, vừa lái xe vừa hỏi cô.

” A...anh đến từ khi nào vậy ”

” Anh đến lâu rồi, lúc anh đến đã thấy Thừa Dật đứng trước cửa nhà của em. Nhưng anh lại không đi đến mà đứng ở xa nhìn em và cậu ta ”

Thừa Hưng nhìn cô sau đó nói tiếp.

” Khả Ái, em vẫn còn yêu cậu ta đúng không ”

Cô im lặng, cô còn yêu anh sao? Không cô không còn yêu anh nữa, từ cái ngày anh đồng ý ly hôn với cô, tình yêu dành cho anh đã chết rồi. Nhưng cô không trả lời mà chọn cách im lặng.

Thấy cô không muốn trả lời anh cũng không ép buộc cô, anh chở cô đến nơi cô làm việc. Sau đó xuống mở cửa xe cho cô, trước khi đi còn quay lại nói với cô.

” Chiều tối anh qua đón ”

” Ừm, tạm biệt ”

” Tạm biệt, làm việc vui vẻ ”

Thừa Hưng lái xe rời đi để lại làn khói trắng xoá. Cô thì vẫn đứng đó nhìn chiếc xe xa dần rồi khuất hẳn, tình cảm của anh cô biết chứ. Trong khoảng thời gian 1 năm kia người luôn bên cạnh chăm sóc cô là anh, công việc này của cô cũng do anh giúp đỡ. Yêu cô anh quá thiệt thòi, liệu cô có nên mở lòng đáp lại tình cảm của anh hay không?

Các nàng nghĩ như thế nào?? Nên hay không nên đây

(Các nàng có rảnh qua ủng hộ truyện mới ” Chị...Anh yêu em ” của ta nha)

32. Thanh Ngọc - Chương 32: Em Không Còn Yêu Anh

Khả Ái tan làm đã là lúc chiều tối, Thừa Hưng đón cô rồi đưa cô đến một nhà hàng sang trọng ăn tối. Sau khi ăn tối xong hai người ngồi lại hàn huyên một lát sau đó anh chở cô về nhà.

Khả Ái tạm biệt anh rồi vào trong nhà chuẩn bị đóng cửa thì bất ngờ bị một bàn tay giữ lại.

” Anh vẫn chưa đi ” Cô cau mày nói với anh.

” Khả Ái chúng ta nói chuyện đi ”

” Tôi không có gì để nói với anh, tôi rất mệt mong anh về cho ”

” Không ” Thừa Dật đẩy cô vào tường, tay kia thuận thế khoá chốt cửa. Đôi môi mạnh mẽ hôn xuống môi cô, Khả Ái cô hoàn toàn bị động, dờ ra nhìn hành động của anh. Không hiểu sao cánh tay của cô không tự chủ mà choàng qua cổ anh đáp lại nụ hôn của anh.

Đó là một nụ hôn cuồng nhiệt, một nụ hôn của hai người yêu thương nhau gặp lại nhau sau khoảng thời gian xa cách, nó chan chứa nỗi nhớ nhung của đôi phương.

” Cạch ” Tay cô đụng vào cửa, sự đau nhói truyền đến cánh tay khiến cô lấy lại ý thức đẩy anh ra.

” Trở về đi đừng làm phiền tôi nữa ”

” Anh không về, Khả Ái nghe anh nói thực ra hôm đó là do anh tức giận nên mới nói những tổn thương đến em như thế. Còn nữa lúc em hỏi anh có yêu em hay không, thực ra anh rất muốn trả lời cho em biết rằng anh có yêu em. Nhưng anh sợ nói ra em sẽ nghĩ là đang nói dối em. Em nói em muốn ly hôn, anh thì lại không muốn chút nào. Anh cũng không thể hiểu nổi tại sao lúc đó anh lại dễ dàng nói ra một từ ” Được ” như vậy. Tối hôm đó khi anh trở về không thấy em, anh thực sự rất hối hận. 1 năm qua, số lần anh trở về nhà rất hiếm, còn ít hơn cả trước kia. Em biết tại sao không? Là bởi vì mỗi khi về nhà anh lại nhớ đến em, nhớ đến nụ cười của em, nhớ bóng lưng cô đơn của em một mình bước đi trên cầu thang. Đây là tất cả những gì anh muốn nói với em, từng câu từng chữ đều là thật, không có lời nào là lừa dối em. Khả Ái, hãy tin anh. Quay trở về với anh, anh sẽ là một người chồng thật tốt, sẽ khiến em hạnh phúc, được không? ”

Khả Ái lặng im nghe anh nói, nước mắt không kiềm chế được trực trào tuôn ra. Thừa Dật dịu dàng lau đi những giọt nước mắt của cô nhẹ giọng nói.

” Khả Ái em còn yêu anh đúng không? ”

Cô gạt bàn tay của anh ra, tự lau nước mắt của mình sau đó nói.

” Thừa Dật em đã từng nói với Thừa Hưng rằng anh là người em yêu duy nhất trên đời này. Ngoài anh ra em sẽ không yêu một ai khác, nhưng đó chỉ là trước kia. Còn bây giờ người em yêu không phải là anh. Em

yêu Thừa Hưng ”

33. Thanh Ngọc - Chương 33: Buông Tay

” Em chỉ được yêu mình anh, anh không cho phép em yêu bất kì một ai khác. Em là của anh ”

Thừa Dật có vẻ hơi kích động kéo cô lại ghé sofa, xô cô xuống. Khả Ái chưa kịp ngồi dậy đã bị thân hình to lớn của anh đè lên. Bờ môi lạnh lẽo hôn lên môi cô một cách mạnh bạo, khiến cho bờ môi của cô đau rát. Cô phản kháng với nụ hôn của anh, đôi tay mảnh khảnh đâm thùm thụp sau lưng anh, nhưng Thừa Dật như chẳng hề biết đau là gì. Anh buông tha đôi môi của cô, tiếp tục di chuyển hôn xuống chiếc cổ trắng ngần của cô.

” Thừa Dật đừng để tôi hận anh ”

Anh dừng động tác đang hôn trên cổ cô, anh lại đang làm gì thế này. Lại một lần nữa anh mất khống chế mà tổn thương đến cô.

” Anh....Khả Ái anh xin lỗi ”

” Về ” Khả Ái lạnh lùng ngồi dậy chỉnh sửa lại quần áo xộc xệch của mình.

” Khả Ái ”

” Đi về, anh rút ra khỏi nhà tôi. Anh còn muốn tôi phải thế nào mới khiến anh hài lòng hả ” Khả Ái to tiếng, ngón tay trở hướng ra cửa.

” Đừng như vậy, Khả Ái nói cho anh biết em không yêu Thừa Hưng đúng không? Em nói vậy là muốn trừng phạt anh đúng không? người em yêu thực sự mới là anh đúng không? ”

” Không anh nhầm rồi, tôi chẳng còn bất kì tình cảm nào với anh cả. Để tôi nhắc lại cho anh nhớ, tôi yêu anh ấy, yêu anh họ của anh. Anh nghe rõ chưa chồng cũ ”

Anh hết hi vọng thật rồi, thực sự hết rồi. Cô đã yêu một người khác, đâu còn yêu anh nữa. Thì ra tình cảm đơn phương là như thế này, có lẽ anh và cô đang hoán đổi vị trí cho nhau. Trước kia là cô đơn phương anh, bây giờ đổi lại người đơn phương chính là anh.

” Có lẽ Thừa Hưng tốt hơn anh, yêu em nhiều hơn anh. Nếu ở bên anh ta em thấy hạnh phúc, được anh chấp nhận buông tay. Quãng đời về sau hãy để anh âm thầm yêu em, âm thầm nhớ về em. Khả Ái có thể cho anh ôm em một lần cuối được không? ”

Anh buông tay không phải vì anh từ bỏ mà bởi vì anh muốn cô được hạnh phúc, muốn cô được sống vui vẻ.

” Cảm ơn anh ” Cô chủ động ôm anh.

Thừa Dật ôm cô thật chặt, nếu thời gian ngừng lại thì tốt anh có thể ôm cô lâu hơn, thậm trí ôm cô cả đời. Anh lưu luyến buông cô ra, hôn vào trán cô coi như một cái hôn tạm biệt. Kể từ đây anh và cô mãi mãi chẳng hề gặp lại nhau.

” Trước khi đi anh muốn nói với em câu này ” Anh yêu em ” ”

Nay được nghỉ ra chương mới cho mấy nàng. Nói thật dạo này hơi chán rồi cảm hứng chẳng biết nó bay hết đi đâu rồi í.

[Dự tính: chuyện sẽ có phần 2]

34. Thanh Ngọc - Chương 34: Kết Thúc(1)

Từ sau ngày hôm đó, Thừa Dật anh không hề quay trở về thành phố. Mà ngày nào anh cũng lặng lẽ đi theo cô, lặng lẽ nhìn cô từ phía xa. Bất chợt từ xa có một chiếc xe tải đang lao về phía cô, anh không nghĩ ngợi gì mà lao tới đẩy cô ra tự mình chịu cú đâm đó.

” Thừa Dật ” Khả Ái chạy lại ôm anh, cô gào thét gọi tên anh.

Người đi đường thấy vậy liền nhanh chóng gọi xe cấp cứu trở anh đến bệnh viện. Khả Ái quần áo dính đầy máu ngồi trước cửa phòng cấp cứu, cô như người mất hồn ngồi nhìn về phía trước. Nước mắt đua nhau chảy xuống.

Thừa Hưng sau khi nhận được tin cũng nhanh chóng chạy đến. Anh lại gần ôm cô vào lòng an ủi cô.

” Khả Ái cậu ấy sẽ không sao đâu ”

1 tiếng trôi qua cuối cùng cánh cửa phòng cấp cứu cũng mở ra, một vị bác sĩ cao tuổi bước ra ngoài. Khả Ái vội chạy lại hỏi.

” Bác sĩ anh ấy sao rồi ”

Vị bác sĩ kia lắc đầu, vẻ mặt thương tiếc nói.

” Xin lỗi chúng tôi đã cố gắng hết sức ”

Cả người cô như mất hết sức lực ngã thụp xuống sàn nhà, lời nói ấy của bác sĩ như một tiếng sét đánh ngang tai cô. Đây không phải là sự thật, cô không tin.

” Tôi không tin, không tinnnn ”

” Khả Ái ” Thừa Hưng thấy cô như vậy đau lòng gọi tên cô.

” Người nhà có thể vào gặp mặt bệnh nhân lần cuối. Xin chia buồn ”

Khả Ái đứng trước giường bệnh của anh, lật tấm chăn che kín mặt của anh xuống. Đôi bàn tay dính máu đã khô run run vuốt ve khuôn mặt nhợt nhạt của anh.

” Thừa Dật anh tỉnh dậy đi, tỉnh dậy đi mà ”

” Thừa Dật chỉ cần anh tỉnh dậy em sẽ quay về bên cạnh anh, tiếp tục làm vợ của anh. Em vẫn còn yêu anh mà, yêu anh rất nhiều, nhớ anh cũng thật nhiều. ”

” Anh à, anh tỉnh dậy đi mà. Anh không còn nữa em biết phải sống thế nào đây. 1 năm qua vắng anh em sống không hề tốt như lời em nói, 1 năm không ngày nào là em không thôi nhớ về anh. Cứ mỗi khi đêm đến em lại tự khóc một mình, khóc vì cô đơn, khóc vì nhớ anh. Anh đi rồi em biết phải làm sao, Thừa Dật em cầu xin anh anh mở mắt ra nhìn em đi mà. Anh đừng có ngủ mãi như thế ”

Khả Ái nói tất cả những gì mà cô muốn nói với anh, nhưng đáp lại cô chỉ là sự im lặng.

” Thừa Dật anh mà không tỉnh dậy em kết hôn cho anh xem, tỉnh dậy đi, anh tỉnh dậy giữ em lại đi. Thừa Dật anh có nghe em nói không ”

Xoá đi viết lại lần này là lần thứ 5 cuối cùng cũng hoàn thành. Ta viết chương này gần tiếng đồng hồ mới xong đấy vì vậy vote cho ta nhiệt tình vào

35. Thanh Ngọc - Chương 35: Kết Thúc(2)

” Thừa Dật anh mà không tỉnh dậy em kết hôn cho anh xem, tỉnh dậy đi, anh tỉnh dậy giữ em lại đi. Thừa Dật anh có nghe em nói không ”

Khả Ái khóc nức nở, cô ôm anh, một nửa khuôn mặt áp vào lồng ngực của anh.

” Thành...thịch.... ”

Khả Ái mở to mắt, cô không nghe lầm đó chứ. Cô nghe thấy trái tim anh vẫn đang đập, không lẽ anh đã nghe thấy lời cô nói mà tỉnh dậy sao? Khả Ái định đứng dậy thì bỗng nhiên có một vòng tay giữ chặt lấy cô, một giọng nói vang quen thuộc vang lên.

” Chừng nào anh chưa kí vào đơn li hôn thì lúc đó em vẫn còn là vợ của Thừa Dật này, ai cho phép em kết hôn hử ” Giọng anh thều thào bá đạo tuyên bố.

” Anh lừa em ” Khả Ái nghe anh nói, biết mình đã bị lừa, thoát khỏi vòng tay anh trở mắt nhìn người đàn ông đang tươi tỉnh nằm trên giường bệnh không có giấu hiệu gì gọi là người chết sống lại cả.

” Chết tiệt, đồ khốn anh biết tôi lo lắng cho anh như thế nào không tại sao anh lại lừa tôi, tại sao lại lấy mạng sống của mình ra để đùa giỡn hả ”

Thừa Dật ngồi dậy kéo cả thân hình cô ngồi trên giường bệnh, sau đó vòng tay ôm cô từ phía sau, cầm tựa vào vai cô nói.

” Anh xin lỗi đã làm em buồn, xin lỗi đã làm em phải khóc. Nhưng anh không còn cách nào khác, chỉ có cách này anh mới biết được em vẫn còn yêu anh, không đúng sao? ”

Cô lại một lần nữa thoát ra khỏi người anh, đứng cách xa anh.

” Anh có thể tìm cách khác, tại sao cứ nhất thiết phải chọn cách này để lừa dối tôi ”

Anh bước xuống giường, chịu đựng cơn đau ở phần đầu đi lại cạnh cô, bắt cô đối diện với anh.

” Anh xin lỗi, anh hứa từ nay trở về sau anh sẽ không bao giờ nói dối em hay tổn thương em nữa. Khả Ái, em có muốn tiếp tục làm vợ của anh không ”

Thừa Dật mong chờ câu trả lời của cô.

” Em không muốn, trừ phi anh cho em hết đồng tài sản của anh. Đến lúc đó em sẽ quay lại với anh ”

” Được, chỉ cần em trở về bên anh thì tất cả tài sản của anh đều cho em hết, ngay cả thân thể này anh cũng đều cho em ”

” Nói vậy thôi chứ em không cần tiền bạc, tài sản của anh, em chỉ cần anh yêu em là đủ rồi ” Khả Ái nhón chân hôn nhẹ lên môi anh.

” Khả Ái, cảm ơn em đã tha thứ cho anh. Cảm ơn em đã quay về bên anh, cảm ơn em vì tất cả. Anh yêu em, dù 100 năm hay 1000 năm anh vẫn sẽ yêu em, không bao giờ đổi thay ”

Thừa Dật cười lớn, cuối cùng anh và cô cũng trở về bên nhau. Quãng đời về sau anh sẽ dùng cả tính mạng này của mình để yêu thương, che chở, bảo vệ cô. Mãi mãi và mãi mãi....

Thừa Hưng từ đầu tới cuối đều đứng ngoài cửa, anh không hề đi vào mà chỉ lặng lẽ đứng đó. Vậy là từ giờ anh không còn gì phải lo lắng cho cô nữa, bởi vì anh biết Thừa Dật sẽ yêu thương cô. Anh nhẹ nhàng đóng cửa lại cho hai người, thân hình cao lớn bước đi trên hành lang của bệnh viện. Khả Ái chúc em hạnh phúc, người con gái anh yêu....

The end...

Tính làm phần 2 viết về Thừa Hưng nhưng bà con nói không nên, vì vậy ta sẽ ko làm nữa

Một lần nữa cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình trong suốt thời gian vừa qua.

* Tác phẩm tiếp theo: Chị...Anh yêu em __ đã up

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nguoi-thay-the-thanh-ngoc>